

Uchwalono plan i budżet na 1972 r.

◆ Absolutorium dla rządu ◆ Izba zaakceptowała przyspieszenie wyborów powszechnych do Sejmu ◆ Zmiany w składzie rządu

WARSZAWA (PAP)

22 bm. w godzinach popołudniowych Sejm zakończył dwudniowe plenarne posiedzenie. Izba uchwaliła plan i budżet na rok przyszły oraz uchwaliła absolutorium rządowi za jego działalność w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 1970 r.

Drugiego dnia obrad Izba zaakceptowała wniosek o skrócenie obecnej kadencji Sejmu do 15 lutego 1972 r. oraz zaakceptowała przyspieszenie wyborów powszechnych do najbliższej reprezentacji narodu jaką jest Sejm. Na wniosek prezesa Rady Ministrów Sejm zatwierdził zmiany w składzie rządu.

W drugim dniu obrad Sejm kontynuował debatę nad projektem planu i budżetu na r. 1972 oraz sprawozdaniem z wykonania zadań gospodarczych i budżetowych za r. 1970. Dyskusjoniści poruszyli szeroki wachlarz problemów, podkreślając ambitny program rozwoju kraju i wskazując na re-

zerwy, których wykorzystanie zapewniłoby pomysłowe jego zrealizowanie. We wszystkich wystąpieniach przebiegało przekonanie o słuszności zasady ścisłego łączenia spraw społecznych i gospodarczych, wzmocnienia usilnych starań nad podniesieniem poziomu życia społeczeństwa z dynamicznym i

harmonijnym rozwojem gospodarki narodowej.

Posłowie podkreślali, że w swoich głównych kierunkach projekt planu na 1972 r. jak najbardziej odpowiada potrzebom i możliwościom. Posłowie jednocześnie nie pominieli tego, że niemałe są jeszcze trudności, na które napotkano w bieżącym roku i które, jak podkreślano, nie znikną również w sposób automatyczny w przyszłym roku.

Wielu dyskusyjantów koncentrowało się wokół przyspieszenia procesów inwestycyjnych i jakościowego doskonalenia systemu inwestowania i budowania. Leon Lendzion (bezp.) charakteryzując plan inwestycyjny wskazał, że jego najistotniejszą cechą polega na tym, iż zapewnienie odpowiednich środków na cele produkcyjne i dalsze unowocześnianie podstawowych gałęzi produkcji nie odbywa się kosztem — jak to miało miejsce w przeszłości — rozwoju tzw. przemysłów konsumpcyjnych. Zwrócił on m. in. również uwagę na konieczność jak najszybszego zwiększenia mocy przerobowej przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

Do tych problemów nawiązał pos. Zdzisław Kwieciński (PZPR), który w oparciu o doświadczenia w elektrowni w Kozienicach i w cementowni w Wierzbicy, podkreślił duże możliwości usprawnienia procesu inwestycyjnego i budownictwa mieszkaniowego.

Wiele miejsca w dyskusji zajęły zagadnienia związane z utrzymaniem równowagi rynkowej. Mówił o nich m. in. pos. Henryk Dembowski (PZPR).

Problemy rozwoju rolnictwa oraz zagadnienia wsi znajdowały się w centrum wystąpień posłów: Stanisława Kowalskiego (PZPR) i Janiny Kubickiej (ZSL). Akcentowali oni, że głównym zadaniem rolnictwa będzie dalsza intensyfikacja produkcji zwierzęcej i roślinnej oraz dalsza aktywizacja wszystkich ogniw działających na rzecz rozwoju rolnictwa. Pos. St. Kowalski zwrócił uwagę na zjawiska, które ograniczają jeszcze możliwość rolnictwa. Nadął wzrostu np. liczba gospodarstw opuszczonych i podupadłych bądź bez następców.

Pos. Janina Kubicka mówiła o wpływie kłólek rolniczych na dalszy wzrost produkcji rolnej.

Osnową wystąpienia pos. Pelagii Dolata (ZSL) były sprawy związane z wprowadzeniem od 1 stycznia 1972 r. ubezpieczeń leczniczych dla 6,5 mln ludności rolnej. Podkreśliła, że będzie to miało doniosłe znaczenie dla poprawy stanu zdrowia mieszkańców wsi.

Problemy udziału bezpartyjnych w budownictwie socjalistycznym kraju, podnoszenie znaczenia pracy, jako głównego kryterium oceny ludzi, a także sprawy związane z doskonaleniem sposobów uruchamiania energii społecznej — były m. in. tematem wystąpienia pos. Tadeusza Mazowieckiego (bezp., „Znak”) i pos. Zygmunta Filipowicza (bezp. ChSS). Pierwszy z nich podkreślił, że całe społeczeństwo wiąże wielkie nadzieje z zapowiadaną reformą systemu zarządzania gospodarką narodową i państwem. Wśród reform, jakie spełnić powinna reforma, mówca wymienił konieczność włączenia w jej realizację jak najszerzych kręgów społecznych. Drugi ze wspomnianych posłów oświadczył, że wierzy, przyjmując z zadowoleniem, pogrudniową politykę wyznaczoną państwem i kościołem, rzeźbiony charakter prowadzonych między nimi rozmów. Kierownictwo kosztów katolickiego — powiedział — nie może w tych rozmowach zaprzeczać socjalistycznego charakteru naszego państwa, prowadzić swej misji w oderwaniu od realiów naszego kraju.

Z niektórymi sprawami wyżej poruszonymi korespondowało wystąpienie pos. Jerzego Hagnajera, który w imieniu Koła Poselskiego „PAX” wyraził zadowolenie z decyzji rządu o nawiązaniu kontaktów ze Stolicą Apostolską.

Niektóre zagadnienia polityki naukowej oraz zadania nauki w realizacji planu na rok przyszły były tematem wystąpienia pos. Janusza Stalińskiego (bezp.). Zwrócił on uwagę, że pełne wykorzystanie potencjału badawczego wyższych uczelni hamowany jest m. in. przez niedostateczną jeszcze bazę lokalową.

Pos. Wiktor Wróbel (ZSL) poświęcił swoje przemówienie sprawie rozwoju handlu wiejskiego. Wskazał na poprawę zaplecza rynku wiejskiego w artykule przemysłowe — stwierdził równocześnie, że w parze z ilością — nie zawsze idzie dostateczna jakość i urozmaicony asortyment dostaw.

W wielu wystąpieniach przewijały się zagadnienia dotyczące programu socjalnego na 1972 r. Mówcy wskazywali na ogromną rolę realizacji tego programu w podniesieniu poziomu warunków życia ludności, a także utrzymania klimatu aktywności społecznej. Wokół spraw socjalnych koncentrowały się zwłaszcza wystąpienia

posłów Marii Mileczarek (PZPR) i Jana Frankowskiego (bezp.).

Posłanka omawiając te problemy w aspekcie planu i budżetu na rok przyszły stwierdziła, że łączne nakłady na urządzenia socjalne wzrastają w planie o ponad 15 proc. Omawiając sytuację służby zdrowia, zwłaszcza na przykładzie placówek lecznictwa wiejskiego, posłanka stwierdziła

(DOKOŃCZENIE NA STR. 2)

Gazeta
C Z W A R T E K
Rok XXIII
Cena 50 gr
Wyd. A
Krakowska
ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Obrady plenarne Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Krakowie

STEROWAĆ NAUKĄ — NAUKĘ TWORZYĆ

S. Opałko i S. Trzeciak — nowo wybranymi członkami Egzekutywy KW

Obsługa własna

W atmosferze, charakterystycznej dla zrozumienia wzajemnej przydatności: pomocy instancji partyjnej w kierowaniu nauką i udziału nauki w procesie unowocześniania kraju — odbyło się wczorajsze plenum Komitetu Wojewódzkiego poświęcone dalszemu rozwojowi krakowskiego ośrodka naukowego i wzrostowi jego roli w życiu społecznym i gospodarczym.

Obrady plenarne posiedzenia KW PZPR otwiera I sekretarz KW J. Klasa.

Fot. OTTO LINK

Uczestnicy wczorajszego plenarnego posiedzenia KW PZPR chwili ciszy uczcili pamięć tragicznie zmarłego członka KW oraz członka Egzekutywy KW, redaktora naczelnego „Gazety Krakowskiej” Wacława Pitulę.

W obradach, które otworzył członek KC, I sekretarz KW PZPR Józef Klasa, uczestniczyli: Jan Kaczmarek, członek KC, przewodniczący KNiT, Romuald Jezierski zastępca członka KC, kierownik Wydziału Nauki i Oświaty KC, Wit Drajpek zastępca członka KC, wiceminister oświaty i szkolnictwa wyższego, Władysław Loranc zast. kier. Wydz. Nauki i Oświaty KC, Marian Śliwiński wiceminister zdrowia i opieki społecznej, Marian Miesowicz wiceprezes PAN, prezes Oddziału PAN w Krakowie, Jan Rychlewski zast. sekretarza naukowego Wydz. IV PAN, Janusz Chychliński wiceprezes d/s nauki ZG ZNP, Kolegium Rektorów krakowskich wyższych uczelni i zastępcą przewodniczącego, rektorem AGH Janem Anioła.

Licznie reprezentowane było również środowisko bezpartyjnych pracownikó naukowych, którzy swoje zaangażowanie w służebną rolę nauki potwierdzili w dyskusji.

Referat (jego treść publikujemy na stronie 5) wygłosił sekretarz KW Andrzej Czyż, dając — obok przygotowanych uprzednio wyczerpujących materiałów — podstawę do szerokiej dyskusji. Zabrał w niej głos: A. Mroczka, M. Miesowicz, S. Opałko, R. Ney, H. Kozłowska, Z. Augustynek, A. Bazan, J. Michalski, B. Faron, J. Watorski, J. Marchewka, J. Hryniewicz, S. Wawrzyńczyk, Z. Czarnik, A. Fajferke, J. Piszak, S. Staruch, W. Drajpek, A. Hajdecki, A. Sadowski, R.

Jeziński, W. Kwaśniewicz, J. Bierzgałski, J. Kaczmarek.

Oferta kompetentnego partnera

Można przywiązywać dużą rangę do tego co proponuje krakowskie środowisko naukowe, którego znaczenie w wielu dyscyplinach mierzy się nie tylko w skali kraju, ale również na arenie międzynarodowej — powiedział m. in. w dyskusji prof. Jan Kaczmarek. Propozycje te przedstawiono w dyskusji oraz w materiałach i uchwałach podjętej przez Plenum. Na podstawie dotychczasowego dorobku w zakresie poszczególnych dyscyplin, na bazie potrzeb naszego regionu i kraju wytypowano priorytetowe kierunki badań, do których należą m. in. badania rozwojowe i stosowane w zakresie ochrony naturalnego środowiska człowieka.

Interesująco mówił na ten temat dyr. kopalni „Jaworzno” Jan Marchewka, wychodząc od charakterystyki górniczego miasta, w którym dymi się, zatrzuwa powietrze dwulenkiem siarki, wreszcie bez reszty zanieczysza wodę Przemysły i Wiaty... Jednakże współpracę tamtejszego przemysłu z placówkami naukowymi, m. in. w AGH, przyniosła już pierwsze rezultaty. Naukowcy AGH opracowali m. in. technologię wzbogacania odpadów, które stają się dzięki temu, cennym surowcem w produkcji. Dalszy postęp również i w tej dziedzi-

nie, uwarunkowany jest przede wszystkim kompleksowością badań podejmowanych w warunkach integracji środowiska naukowego Krakowa i jego ścisłej współpracy z równo z przemysłem jak i instytucjami działającymi w innych miastach kraju.

O potrzebie integracji mówiło wielu dyskusyjantów, a wśród nich prezes Krakowskiego Oddziału PAN prof. Marian Miesowicz, który

zwrócił też uwagę na problem koordynacji badań naukowych, której pierwsze znamiona występują przy dyskusowaniu problemów badawczych w komisjach PAN. Prof. Miesowicz podjął też kapitalny problem rozwijania nauk podstawowych jako bazy nowoczesnej techniki.

Integracja i koordynacja prac naukowo-badawczych wymagają odpowiednich form instytucjonalnych, które czuwałyby nad ukierunkowaniem tematów prac, właściwym za-

pewieniem kadry i bazy doświadczeń. Stąd wniosek utworzenia w Krakowie Rady Nauki i Techniki z jego Biurem Wykonawczym.

Jednakże podejmowanie kompleksowych badań przez placówki musi być poprzedzone sporządzeniem 3-letnich planów rozwojowych, które wiele instytucji jak przede wszystkim Instytut Fizyki Jagrodowej — już posiada — o czym mówił jego dyrektor

Nowi członkowie Egzekutywy Komitetu Wojewódzkiego PZPR (od lewej): Stanisław Opałko i Stanisław Trzeciak. Fot. O. LINK

Kierowanie nauką i ocenianie jej efektów

Produkcja — nauka — produkcja wzajemnie warunkujące się ognia, na styku których słychać jeszcze zgrzyty. Nauka musi nie tylko dynamizować produkcję poprzez inspirację nowoczesności w (DOKOŃCZENIE NA STR. 2)

Nowi ministrowie w rządzie PRL

STEFAN OLSZOWSKI — minister spraw zagranicznych.

WIESŁAW OCIEPKA — minister spraw wewnętrznych.

STEFAN JĘDRYCHOWSKI — minister finansów.

ALOJZY KARKOSZKA — minister budownictwa i materiałów budowlanych.

STANISŁAW WRÓŃSKI — minister kultury i sztuki.

Kurt Waldheim nowym sekretarzem generalnym ONZ

W ten sposób nowym sekretarzem generalnym ONZ został przedstawiciel państwa neutralnego, gdyż jak wiadomo Austria nie należy do żadnego bloku militarnego. Komentarzy podkreślają, że motywem takiego stanowiska jest maksymalne zapewnienie bezstronności, zaufania wszystkim i wielkich mecarstw.

Zgromadzenie Ogólne NZ wybrało w środę przez akklamację Kurta Waldheima, ambasadora Austrii w ONZ, na stanowisko sekretarza generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych na okres pięcioletni zaczynający się 1 stycznia 1972 r.

Jak pamiętamy 14 września br. 71. Zgromadzenie Ogólne NZ wybrało w środę przez akklamację Kurta Waldheima, ambasadora Austrii w ONZ, na stanowisko sekretarza generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych na okres pięcioletni zaczynający się 1 stycznia 1972 r.

Problem wyboru nowego sekretarza generalnego ONZ stanął — w myśl obowiązujących przepisów — najpierw na forum Rady Bezpieczeństwa. Kilkuastudniowych pretergach Rada doszła do wniosku, że stanowisko to Kurta Waldheima, a wczoraj decyzję tę zatwierdziło Zgromadzenie Ogólne.

W ten sposób nowym sekretarzem generalnym ONZ został przedstawiciel państwa neutralnego, gdyż jak wiadomo Austria nie należy do żadnego bloku militarnego. Komentarzy podkreślają, że motywem takiego stanowiska jest maksymalne zapewnienie bezstronności, zaufania wszystkim i wielkich mecarstw.

Z obrad Egzekutywy KW PZPR

● Przygotowania służby zdrowia do powszechnej opieki lekarskiej na wsi ● Sposoby zatławiania skarg i zażaleń ● Sytuacja w krakowskim sporcie

(INF. WL.) Egzekutywa Komitetu Wojewódzkiego Partii obradująca pod przewodnictwem I sekretarza KW Józefa Klasa ocenia przygotowanie służby zdrowia regionu krakowskiego do objęcia od 1 stycznia ludność wiejskiej powszechną opieką profilaktyczno-leczniczą.

Jak wynika z informacji, przedstawionej przez Wydział Zdrowia Pr. WRN, od nowego roku objętych zostanie bezpłatną opieką lekarską 520 tysięcy indywidualnych rolników na wsi krakowskiej. Stawia to przed służbą zdrowia bardzo poważne zadania. Obecny stan kadrowy i baza materialna wiejskiej służby zdrowia są takie, że potrzebna będzie pełna mobilizacja i różnorodna pomoc dla personelu medycznego, aby mógł sprostać tym zadaniom.

Egzekutywa rozważała sposoby wzmocnienia wiejskiej służby zdrowia. Jeden z warunków to sklonienie większej liczby lekarzy do podjęcia pracy na wsi. Możliwe to jest przy zapewnieniu odpowiednich bodźców i warunków mieszkaniowych. Mówił o tych sprawach między innymi sekretarz KW tow. Marian Smuga: Martwimy się o mieszkania dla lekarzy, a tymczasem na wsi stoi wiele nowych domów wybudowanych na wy-

rost, często nie wykończonych. Rady narodowe powinny pomagać w wykończeniu pomieszczeń w zamian za wynajęcie ich lekarzom. Władze terenowe powinny wykazać tu taką maksymalną inicjatywę. Patrząc perspektywnie, należy ułatwić młodzieży wiejskiej przyjęcie na Akademię Medyczną pod warunkiem, że absolwenci wrócą pracować w swojej rodzinnej wsi.

I sekretarz KW Józef Klasa powiedział m. in., że sprawne wprowadzenie opieki lekarskiej na wsi jest problemem politycznym wymagającym pełnego zaangażowania członków partii w służbie zdrowia. Potrzebna jest pomoc personelu medycznego z miast, tam gdzie zajdzie taka potrzeba.

Należy zrobić wszystko, aby budowa szpitali nie trwała tak długo, jak dotychczas. Wprowadza się obecnie nowy system rodziców w budownictwie który powinien uczynić szpitale opłacalnym zadaniem dla przedsiębiorstw budowlanych. I sekretarz KW podkreślił potrzebę budowy szpitala wojewódzkiego w Krakowie.

Program działania przedstawiony przez Wydział Zdrowia przewiduje budowę i rozbudowę ośrodków wiejskich, aptek dopływ niezbędnych leków, zaplecze i wyposażenie w sprzęt (DOKOŃCZENIE NA STR. 5)

Rezerwa w sprawie konfliktu Indie-Pakistan

Rada Bezpieczeństwa wzywa do trwałego przerwania ognia

M. Rahman zwolniony z więzienia

NOWY JORK (PAP) Rada Bezpieczeństwa ONZ zakończyła debatę nad konfliktem indyjsko-pakistańskim. Po konsultacjach z wszystkimi stronami zainteresowanymi Rada Bezpieczeństwa uchwaliła kompromisową rezolucję, podkreślając konieczność zagwarantowania długotrwałego pokoju na Półwyspie Indyjskim. Rezolucja wzywa do podjęcia uzgodnionych kroków, które mogłyby doprowadzić do jak najszybszego powrotu uchodźców wschodnio-pakistańskich do rodzinnych stron. Domaga się ona położenia kresu wszystkim wrogim akcjom i przestrzegania za przestąpienia ognia, przewiduje wycofanie wszystkich wojsk z obcych terytoriów w okresie, gdy powstaną ku temu realne warunki, wzywa wszystkie kraje do powstrzymania się od wszelkiej działalności, która mogłaby skomplikować sytuację.

LONDYN (PAP) W Rawalpindi podano oficjalnie do wiadomości, że prezydent Pakistanu Bhutto uda się w najbliższym czasie z wizytą do Pekinu.

LONDYN (PAP) Rozgłoszona pakistańska podać, w środę — jak donosi agencja Reuters z Rawalpindi — że szejk M. Rahman został uwolniony z więzienia w Pakistanie Zachodnim i umieszczony w areszcie domowym. Radio nie podało jednak, w jakiej miejscowości się on znajduje.

DELHI (PAP) Agencja PTL donosi, że pełniący obowiązki prezydenta Bangia Desz Nazrul Islam przybył z Kalkuty do Dhaki.

Towarzyszka mu członkowie rządu wschodnio-bengalskiego. Informacje z Pakistanu nadchodzące w środę świadczyły, że obecny prezydent tego kraju Bhutto, mający zarazem urzędowo funkcję administratora stanu wyjątkowego, umacnia swą władzę. Ma on zatrzymać dla siebie w przyszłym rządzie, oprócz już posiadanych funkcji, teki ministra spraw wewnętrznych i współpracy między prowincjami. Bhutto stara się równocześnie powstrzymać odpływ kapitałów z Pakistanu. Temu celowi ma służyć m. in. konfiskata paszportów członków 22 najbogatszych rodzin pakistańskich.

Indyjski rzecznik wojskowy oświadczył w środę w Srinagar (Kaszmir), że żołnierze pakistańscy w ciągu ostatnich dwóch dni pogwałcili porozumienie o zawieszeniu ognia na froncie zachodnim w strefie Kaszmiru. Przeprowadzili oni dwa ataki na indyjskie stanowiska w sektorze Uri. Hindusi zdolali je odeprzeć zadając przeciwnikowi straty, w sumie zginęło jedenastu żołnierzy pakistańskich.

Jutro w „Gazecie”

- Świąteczny numer „Gazety Krakowskiej” ukaże się 24 bm. w objętości 8 stron. W „Gazecie” tej piszą:
- ◆ HALINA GUGAŁOWA „Czego zyczący, czego wspanię”
  - ◆ BRUNON RAJCA „Nolański znad Odry”
  - ◆ OLGIERD JĘDRZEJCZYK „O tym rzadko się pisze...”
  - ◆ ZBIGNIEW GUZOWSKI „Kto przeciw komu?” PPR — rodowód Polski Ludowej (7)
  - ◆ WIESŁAW MERCIK „Hosanna znaczy „Wybaw nas”
  - ◆ JERZY BOBER „Królik, który mówi...” — Teatr
  - ◆ TADEUSZ STEC „Parasńska knieja...” — w 100-lecie Polonii brazylijskiej
  - ◆ JERZY DOMAŃSKI „Najlebszy kanion Europy” — Rumunia
  - ◆ Sztuka handlowania — Świat — bajka — prawda
  - ◆ Bogaty humor rysunkowy i inne stałe pozycje
  - ◆ Krzyżówka z adapterem — jako nagroda

Świąteczne prezenty dla gdańskich pięcioraczek

GDAŃSK (PAP) Gdańskie pięcioraczki w okresie świątecznym zaspokajane są ławną podarunków pod choinkę. Upanikimi i życzeniami napływają z różnych stron kraju i świata. 22 bm. dzieci odwiedziła delegacja Zjednoczenia Przemysłu Zabawek i Kuchni przywiozła kilka wspaniałych prezentów świątecznych. Wśród prawie setki zabawek znajdowały się m. in. instrumenty muzyczne, układanki, pojazdy mechaniczne, gry zręcznościowe oraz okazała kolejka elektryczna.

Mnożono zabawek uzbrodzą wielką radość starszych braci pię-

Sejm zakończył obrady

(DOKOŃCZENIE ZE STR. 1)
 m. in., że rysuje się konieczność dokonania zasadniczych zmian w procesie realizacji inwestycji służby zdrowia. Pos. J. Frankowski podkreślił, że w trakcie realizacji planu budżetu na 1972 r., mogą zaistnieć korzystne warunki dla lepszego rozwiązywania szeregu ważnych potrzeb społecznych. Do takich zaliczył on m. in. potrzeby starszego człowieka. Obecnie ok. 10 tys. osób oczekuje umieszczenia w zakładach pomocy społecznej. Dział jedną z możliwości złagodzenia tej sytuacji, powiedział, jest zwiększenie miejsc w domach dziennego pobytu.

Na zakończenie debaty generalnej głos zabrał prezes Rady Ministrów Piotr Jaroszewicz.
 P. Jaroszewicz powiedział m. in.: W toku aktywnej, nacechowanej gospodarskim podejściem debaty, jaka toczyła się nad rządowymi projektami planu i budżetu w komisjach i na posiedzeniu plenarnym, projekty te uzyskały aprobatę, zostały wzbogacone cennymi wnioskami. Wymiana opinii na forum Sejmu, a także między Sejmem i rządem, wykazała zgodność poglądów, że wezwole kierunki i zadania gospodarki narodowej zostały ustalone słusznie, tak samo jak środki i sposoby ich realizacji.

Uchwały VI Zjazdu PZPR otwierają przed Polską nowe, śmiałe perspektywy socjalistycznego rozwoju, unowocześnień państwa i jego gospodarki, z myślą o coraz lepszym życiu obywateli.

Mamy obecnie jasno wytyczone cele. Wiemy czego pragniemy, na co nas stać i co należy robić. Teraz nastąpi czas działania.

Następnie Sejm powołał uchwałę o NPG na r. 1972 i uchwałił ustawę budżetową na r. 1972. Izba uchwaliła rządowi absolutorium za rok 1970.

Z kolei Izba uchwaliła proponowane przez premiera zmiany w składzie Rady Ministrów.

Izba odwołała Franciszka Szlachetca ze stanowiska ministra spraw wewnętrznych, Stefana Jedrychowskiego ze stanowiska ministra spraw zagranicznych, Józefa Trendotę ze stanowiska ministra finansów i Andrzeja Giersza ze stanowiska ministra budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych.

Sejm powołał: Stefana Olszowskiego na stanowisko ministra spraw zagranicznych, Wiesława Olepkę na stanowisko ministra spraw wewnętrznych, Stefana Jedrychowskiego na stanowisko ministra finansów, Alojzego Karkoskę na stanowisko ministra budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych, Stanisława Wrońskiego na stanowisko ministra kultury i sztuki.

Sejm wysłuchał odpowiedzi na interpelacje posłów Z. Filipowicza i J. Makowskiego, skierowaną do prezesa Rady Ministrów, dotyczą-

ca zwalczania alkoholizmu. Wiceprezes Z. Tomal przedstawił szeroko działającą administrację państwową na rzecz zwalczania alkoholizmu. Sprawy te były kilkakrotnie omawiane na posiedzeniach Izby.

Z kolei Sejm wysłuchał odpowiedzi na interpelacje posłów S. Góry, S. Furgala, Z. Kurońskiego, T. Myślika, S. Nowińskiego, B. Rusina do prezesa Rady Ministrów w sprawie rozszerzenia i przyspieszenia budownictwa szkół różniczkowych i internatów oraz urealnienia planowania zadań w zakresie oświaty i kultury. Minister oświaty J. Okulewicz stwierdził m. in., że istniejące środki na budownictwo szkolne będą lepiej wykorzystane.

Sejm przystąpił następnie do ostatniego punktu porządku dziennego, do rozpatrzenia projektu ustawy konstytucyjnej o upływie kadencji Sejmu. W myśl projektu kadencja Sejmu wybranego 1 czerwca 1969 r. upływa 15 lutego 1972

Sejm przystąpił następnie do ostatniego punktu porządku dziennego, do rozpatrzenia projektu ustawy konstytucyjnej o upływie kadencji Sejmu. W myśl projektu kadencja Sejmu wybranego 1 czerwca 1969 r. upływa 15 lutego 1972

Sejm przystąpił następnie do ostatniego punktu porządku dziennego, do rozpatrzenia projektu ustawy konstytucyjnej o upływie kadencji Sejmu. W myśl projektu kadencja Sejmu wybranego 1 czerwca 1969 r. upływa 15 lutego 1972

Sejm przystąpił następnie do ostatniego punktu porządku dziennego, do rozpatrzenia projektu ustawy konstytucyjnej o upływie kadencji Sejmu. W myśl projektu kadencja Sejmu wybranego 1 czerwca 1969 r. upływa 15 lutego 1972

r. Oznacza to jednocześnie potrzebę przeprowadzenia wyborów do nowego Sejmu — VI kadencji. Projekt stanowi jednak dokonywanie oceny faktycznych wartości nowych rozwiązań, biorąc za punkt odniesienia aktualny poziom techniki światowej. Wiąże się z tym pośrednio problem systemu wynagrodzeń za wdrażanie w praktyce opracowanych naukowo. Mówił o tym również dyrektor Zjednoczenia Przemysłu Azotowego w Krakowie Adam Bazan, powołując się m. in. na doświadczenia opracowane przez podległy im Zakład Ciężkiej Syntezy.

Weryfikacja przydatności kierunków badań odbywa się w praktyce gospodarczej, społecznej. Jednakże tutaj szczególnie rolę przypada partii w kierowaniu nauką, przez centralne sterowanie badaniami wynikającymi z planów państwowych. Wojewódzka organizacja partynia może oprzeć się w tych sprawach na opinię konsultowaną ze środowiskami naukowymi i wielkimi zakładami przemysłowymi. I tutaj — znowu konieczność dokonywania systematycznej oceny efektywności nauki. O tych sprawach związanymi z zagadnieniem kierowniczej roli partii w dziedzinie rozwoju nauki, mówił dr Zbigniew Czarnik z Akademii Medycznej.

O godz. 17.14 zakończył obrady.

O godz. 17.14 zakończył obrady.

O godz. 17.14 zakończył obrady.

O godz. 17.14 zakończył obrady.

O godz. 17.14 zakończył obrady.

Plenum KW PZPR w Krakowie

(CIĄG DALSZY ZE STR. 1)

lowych form m. in. dla studentów doktoranckich.
 Odrębną sprawą jest dobór kandydatów do pracy naukowej, w tym młodzieży ze środowiska robotniczo-chłopskiego. Doc. Władysław Kwaśniewicz z UJ jako na jedną z podstawowych przyczyn zbyt małego udziału w gronie pracowników naukowych osób ze środowiska robotniczego i chłopskiego — wskazał obiektywne trudności w dopływie młodzieży z tych grup społecznych do szkół średnich. Należy tu wymienić niewystarczającą jeszcze sieć komunikacyjną w tzw. terenie, przede wszystkim zaś zbyt szufladczą ilość miejsc w internatach.

Trudno omówić wszystkie problemy dyskutowane podczas wczorajszego Plenum. Do wielu z nich powrócimy w osobnych publikacjach.
 Przewodniczący Komisji Wnioskowej tow. Mieczysław Karaś przedstawił uwagi i poprawki do projektu uchwały. Plenum zaakceptowało uchwałę. Jej treść opublikujemy w najbliższych dniach.

Na zakończenie dyskusji zabrał głos i sekretarz KW Józef Klasa. Dzisiejsze obrady — stwierdził — uwidoczniły nam w pełni zadania stojące przed nami w dziedzinie rozwoju nauki w ośrodku krakowskim. Główny ich ciężar spoczywa na partii — instancji wojewódzkiej oraz organizacjach partyjnych, działających w wyższych uczelniach i instytucjach. Polegają owe zadania nie tylko na stwarzaniu odpowiednich warunków organizacyjnych i politycznych dla działalności naukowej, ale i na czynnym w niej uczestnictwie, na ożywieniu ruchu umysłowego i aktywności środowisk naukowych. Sojusz nauki z pracą musi być pogłębiany dwustronnie, a więc także i poprzez wykorzystywanie w pracach badawczych ludzi z przemysłu. W zakresie kształcenia i wychowania młodzieży nie możemy zapomnieć o nowym, niezmiernie ważnym kierunku — nauce zarządzania i kierowania zespołami ludzkimi. Dotychczas uważaliśmy błędnie, iż to umiejętności rodzą się same z siebie.

Problemami ochrony środowiska naturalnego nie możemy zapomnieć o nowym, niezmiernie ważnym kierunku — nauce zarządzania i kierowania zespołami ludzkimi. Dotychczas uważaliśmy błędnie, iż to umiejętności rodzą się same z siebie.

Problemami ochrony środowiska naturalnego nie możemy zapomnieć o nowym, niezmiernie ważnym kierunku — nauce zarządzania i kierowania zespołami ludzkimi. Dotychczas uważaliśmy błędnie, iż to umiejętności rodzą się same z siebie.

potraktowania owej sprawy przez partię i władze administracyjne. Przykłady uczy, iż niekiedy w warunkach niedoinwestowania, przy aktywnej i twórczej postawie środowiska, można osiągnąć ciekawe i znaczące tak w skali krajowej jak i światowej rezultaty badawcze — jak to ma miejsce np. w przypadku Instytutu Fizyki Jadrowej. Warto, aby i inne instytucje i uczelnie poszły w te ślady. Trzeba zwrócić baczną uwagę na hamulec twórczości naukowej, które tkwią w samym środowisku, w zakresie polityki kadrowej, w ludzkich postawach, gdzie istnieje jeszcze tradycjonalizm czy wyścigowość.

Długość planu gospodarczego, w tym młodzieży ze środowiska robotniczo-chłopskiego. Doc. Władysław Kwaśniewicz z UJ jako na jedną z podstawowych przyczyn zbyt małego udziału w gronie pracowników naukowych osób ze środowiska robotniczego i chłopskiego — wskazał obiektywne trudności w dopływie młodzieży z tych grup społecznych do szkół średnich. Należy tu wymienić niewystarczającą jeszcze sieć komunikacyjną w tzw. terenie, przede wszystkim zaś zbyt szufladczą ilość miejsc w internatach.

Trudno omówić wszystkie problemy dyskutowane podczas wczorajszego Plenum. Do wielu z nich powrócimy w osobnych publikacjach.
 Przewodniczący Komisji Wnioskowej tow. Mieczysław Karaś przedstawił uwagi i poprawki do projektu uchwały. Plenum zaakceptowało uchwałę. Jej treść opublikujemy w najbliższych dniach.

Na zakończenie dyskusji zabrał głos i sekretarz KW Józef Klasa. Dzisiejsze obrady — stwierdził — uwidoczniły nam w pełni zadania stojące przed nami w dziedzinie rozwoju nauki w ośrodku krakowskim. Główny ich ciężar spoczywa na partii — instancji wojewódzkiej oraz organizacjach partyjnych, działających w wyższych uczelniach i instytucjach. Polegają owe zadania nie tylko na stwarzaniu odpowiednich warunków organizacyjnych i politycznych dla działalności naukowej, ale i na czynnym w niej uczestnictwie, na ożywieniu ruchu umysłowego i aktywności środowisk naukowych. Sojusz nauki z pracą musi być pogłębiany dwustronnie, a więc także i poprzez wykorzystywanie w pracach badawczych ludzi z przemysłu. W zakresie kształcenia i wychowania młodzieży nie możemy zapomnieć o nowym, niezmiernie ważnym kierunku — nauce zarządzania i kierowania zespołami ludzkimi. Dotychczas uważaliśmy błędnie, iż to umiejętności rodzą się same z siebie.

Problemami ochrony środowiska naturalnego nie możemy zapomnieć o nowym, niezmiernie ważnym kierunku — nauce zarządzania i kierowania zespołami ludzkimi. Dotychczas uważaliśmy błędnie, iż to umiejętności rodzą się same z siebie.

Pierwsze plenarne posiedzenie CKKP

Z udziałem Edwarda Gierka

Wybrano 9-osobowe Prezydium

WARSZAWA (PAP) 22 bm. odbyło się pierwsze plenarne posiedzenie Centralnej Komisji Kontroli Partyjnej wybranej przez KC PZPR na posiedzeniu I Plenum. W toku obrad, w których wziął udział i sekretarz KC PZPR Edward Gierka, przewodniczący CKKP Stefan Misiaszek omówił główne założenia pracy Komisji. Wybrano 9-osobowe prezydium CKKP, do którego obok S. Misiaszki weszli: Stanisław Pawlak, Roman Gaizer i Stanisław Mieczko — wiceprzewodniczący CKKP oraz Stefan Bedkowski, Krystyna Borowska, Jan Brociek, Jan Cieślak i Zygmunt Stępień. Utworzono również zespoły orzekające.

W toku obrad Centralnej Komisji Kontroli Partyjnej zabrał głos Edward Gierka. I sekretarz KC PZPR podkreślił wagę głębokiej oceny ludzi, ich postaw i działań. Podstawą wszelkich decyzji powinny tu być przynajmniej podjęte decyzje, które raz na zawsze przekreślająby człowieka. Praca komisji kontroli partyjnej ma prowadzić do ujawnienia i eliminowania zjawisk, które prowadzą do zła lub sprzyjają jego powstawaniu.

Gwarancją prawidłowej realizacji uchwał VI Zjazdu — podkreślił S. Misiaszek — jest przede wszystkim przestrzeganie leninowskich norm życia partyjnego. Komisje kontroli partyjnej mogą i powinny wnosić rosnący wkład do realizacji całego programu działania partii.

W toku obrad Centralnej Komisji Kontroli Partyjnej zabrał głos Edward Gierka. I sekretarz KC PZPR podkreślił wagę głębokiej oceny ludzi, ich postaw i działań. Podstawą wszelkich decyzji powinny tu być przynajmniej podjęte decyzje, które raz na zawsze przekreślająby człowieka. Praca komisji kontroli partyjnej ma prowadzić do ujawnienia i eliminowania zjawisk, które prowadzą do zła lub sprzyjają jego powstawaniu.

SPORT • SPORT • SPORT • SPORT

Plenum KKKFiT

Ustalono główne kierunki pracy na najbliższe lata

Z udziałem z-cy kier. Wydziału Propagandy KW PZPR tow. Zd. Kwarta, instruktora KW PZPR tow. D. Czarneckiego, wiceprzew. RN m. Krakowa dr E. Wępsicja, przew. KKKFiT M. Stefanowa odbyło się w dniu wczorajszym plenum KKKFiT.

Plenum przyjęło sprawozdanie z realizacji głównych kierunków KKKFiT dotyczących ruchu sportowego za okres lat 1969-71 i oceniło pozytywnie dotychczasowe osiągnięcia w upowszechnieniu sportu i rozwoju bazy urządzeń sportowych. Równocześnie stwierdzono stagnację i słaby postęp w kilku dziedzinach sportu wyczynowego.

Plenum omówiło i przyjęło główne kierunki pracy na 1972 rok i lata następne. Po ożywionej dyskusji Plenum nie zatwierdziło budżetu na rok przyszły ze względu na brak środków na przygotowanie reprezentacji miasta do Igrzysk Młodzieży Szkolnej i III Centralnej Spartakiady Młodzieży w Poznaniu i zobowiązało KKKFiT do kolejnego wystąpienia do władz miasta o przyznanie dodatkowych środków na ten cel.

O narciarski „Puchar Europy”

W naszej miejscowości Sonderski rozegrano słalom gigant męczyzn o „Nagrodę Vanoni”, zaliczany do pucharu Europy. Podwójne zwycięstwo odniósł reprezentant Włoch. Wygrał Helmut Schmalz przed Eberhardem Kurtem Schneiderem. Wynik pierwszej szóstki:

1. H. Schmalz (Włochy) 2:33,42, 2. E. Schmalz (Włochy) 2:53,93, 3. K. Schneider (Szwajcaria) 2:53,98, 4. H. Plank (Włochy) 2:54,10, 5. W. Mattle (Szwajcaria) 2:54,10, 6. I. Pegorari (Włochy) 2:55,17.

W kilku wierszach

W międzypaństwowym meczu siatkówki męskiej NRD pokonała w Muenster Holandię 3:1 (16:18, 15:9, 15:12).

Na międzynarodowym turnieju tenisowym w Zagrzebiu Jugosłowianin Pilić pokonał Czechosłowaka Kodęsa 6:3, 6:4 a Francusowie (Jugosłowianin) wygrali z Taylorem (W. Bryt.) 6:4, 2:6, 6:4.

Drużyna piłkarskiego mistrza NRD Borussia Muenchengladbach pokonała w Tel-Awiewie reprezentację Izraela 3:2 (1:0).

Piłkarskim mistrzem Brazyliz został zespół Atletico z Belo Horizonte, który w obecności 50 tys. widzów wygrał decydujące spotkanie z Botafogo 1:0 (0:0). W finałowej rundzie brały udział trzy zespoły: Atletico, FC Sao Paulo i Botafogo. Piłkarze Atletico wygrali 1:0 i zakończyli mistrzostwa z 4 pkt. Drugie miejsce zajęli piłkarze FC Sao Paulo (2:2) a trzecie Botafogo (0:4 pkt.).

W międzypaństwowym spotkaniu hokeja na lodzie młodzieżowa reprezentacja Polski wygrała z Norwegią 9:4 (3:3, 6:0, 6:1).

W Moskwie rozegrano weteranów międzynarodowe spotkanie w hokeju na lodzie ZSRR — Czechosłowacja. Zwyciężyli Czechosłowacy 3:1 (1:1, 2:0, 0:0). Bramki zdobyli: dla ZSRR — Kuchta, Glinka i Martinec dla ZSRR — Szadrin.

Siatkarki Startu w półfinale PE

Mistrzyni Polski, siatkarki lodzkiego Startu awansowały do półfinału walkowerem z powodu wycofania się z rozgrywek Benficji Lizbona. Polski zespół będzie organizatorem jednego z dwóch półfinałowych turniejów w dniach 7-9 stycznia w Łodzi.

Paradoksalny koniec grudnia. Zamiat śniegu jestsiema zaryg. A więc okresami opady deszczu i mżawki, a w Trzaciech śniegu lub śniegu z deszczem. Pora też zachmurzenie umiarkowane okresami duże, a rano zamglenia i lokalne mgły. To wszystko jest efektem przemieszczania się przez Polskę polifrontowego systemu — frontu. Temperatura w dzień od 6 st. na Południu do 10 st. na północnym obszarze województwa, w nocy nieco powyżej zera. Wiatry umiarkowane i dość silne, aż w górach przejściowo porwisty, zachodnie i północno-zachodnie. (Ort)

Brandt: układy z ZSRR i PRL będą ratyfikowane

Kanceler Brandt jest przekonany, że układy z ZSRR i PRL będą ratyfikowane. Kanceler Brandt jest przekonany, że układy z ZSRR i PRL będą ratyfikowane. Kanceler Brandt jest przekonany, że układy z ZSRR i PRL będą ratyfikowane.

Przedterminowo wykonują roczne zadania

Meldunki napawające optymizmem

(INF. WL.). Dodatkowa produkcja, zwiększona wydajność pracy, przedterminowo wykonywanie rocznych planów produkcyjnych — oto najważniejsze świadectwo poparcia uchwał VI Zjazdu, nowej polityki partii i rządu. Przykładów dobrej roboty jest w naszym regionie wiele — dzisiaj garść nowych faktów.

W historii Wytwórni Silników Wysokoprężnych Andrychów rzecz nie notowana w ostatnim 10-leciu: zakład ten na 10 dni przed terminem złożył meldunek o wykonaniu zadań rocznych dodając w post scriptum, że do końca bm. przepiękro produkcję o 1,3 proc.

Linie produkcyjne „Leylanda” pracują na coraz większych obrotach, jeszcze nie maksymalnych, ale w grudniu br., gdy robotnicy osiągnęli samoroutnie warty zjawdowe wyszły na jaw potencjalne możliwości odłarnej zawsze załogi WSW. Nawet odlewania będąca nieszlutową pletą Achillesa Jębrzycki stanęła na wysokości zadania wykazując dynamiczny wzrost produkcji rzędu 13,5 proc. przy równoczesnym obniżeniu nieuniknionych braków o 2,5 proc. Dzięki takim ludziom jak mistrz J. Kurek i brygadziści K. Talar opanowano bezbłędnie produkcję kadłubów i głowic do silników. (k-b)

Zainstalowany w Hucie im. Lenina agregat „Yoder” produkujący blachy o profilu trapezowym nie był dotychczas w pełni wykorzystywany. Załoga Wyzd. Walcowni Zimnych Blach HIL w ramach Czynu Zjazdowego skróciła termin opanowania nowej technologii. 16 grudnia br. rozpoczęła pełną produkcję na agregacie „Yoder”. W ciągu 3 dni od chwili uruchomienia agregatu wykonano na nim 150 ton blach o profilu trapezowym.

20 grudnia zadania roczne wykonało Krak. Przedś. Produkcji Materiałów Budowlanych. Przyspieszenie wykonania planowych zadań było tu wynikiem wyjątkowej całorocznej pracy, ale nie bez wpływu

Zginęło 28 osób

Rozbił się samolot bułgarski

Jak podaje agencja BTA we wtorek późnym wieczorem rozbił się na lotnisku w Sofii bułgarski samolot pasażerski, na którego pokładzie znajdowało się 73 pasażerów i członków załogi. 28 osób zostało zabitych. Zginęła m. in. znana piosenkarka Pasza Christowa.

W TELEGRAFICZNYM SKRÓCIE Z kraju

22 BM. pełnomocnik rządu do spraw wykorzystania energii jadądowej — prof. S. Andrzejewski wręczył w Warszawie doroczne nagrody przyznane przez Państwową Radę ds. Pokojowego Wykorzystania Energii Jadądowej. Nagroda przyznana została pośmiernie dr hab. O. Czyżewskiemu za badania naukowe w dziedzinie fizyki jadądowej.

W SZCZECINIE odbyło się walne zebranie tutejszego oddziału ZLP. Nowym prezesem oddziału wybrano R. Liszowskiego — autora kilkunastu książek.

22 BM. w Instytucie Ekspertyz Sądowych w Krakowie odbyło się wręczenie dorocznej nagrody naukowej im. prof. J. Szana, przyznawanej za wybitne osiągnięcia w dziedzinie kryminalistyki i nauk pokrewnych. W br. nagrodę tę otrzymał płk. W. Wójcik z RG MO w Warszawie.

Ze świata

KC KPZR, Prez. Rady Najwyższej ZSRR i rząd radziecki wydały w środę na Kremlu przyjęcie na cześć członka Biura Politycznego i sekretarza KC Komunistycznej Partii Kuby, prezenta Osvaldo Dorticos Torrado.

OSTATNIE w tym roku rozmowy radziecko-amerykańskie w sprawie ograniczenia zbrojeń strategicznych (SALT) odbyły się wczoraj w stolicy Austrii. Negocjatorzy uzgodnili, że kolejne spotkanie odbędzie się 4 stycznia 1972 r.

PARLAMENTARNA grupa robocza Finlandii i 4 bezpieczeństwa wystąpiła z propozycją, by w początkach maja 1972 zwołać w Helsinkach konferencję parlamentarzystów krajów europejskich, a także USA i Kanady dla omówienia problemów związanych ze zwolnieniem europejskiej konferencji bezpieczeństwa i współpracy.

PREZYDENT SYRII ASSAD przybył w środę do Kairu, gdzie weźmie udział w obradach rady prezydenckiej Federacji Krajów Arabskich (Egiptu, Libii i Syrii).

W RUMUNII odbyło się 25 posiedzenie stałej komisji przemysłu naftowego i gazowego RWPG. Uczestniczyli w niej przedstawiciele Bułgarii, CSRS, NRD, Polski, Rumunii, Węgier, ZSRR, a także delegacja Jugosławii oraz przedstawiciel europejskiej komisji gospodarczej ONZ.

SWIATOWA RADA POKOJU wystosowała w środę pismo gratulacyjne do Narodowego Frontu Wyzwolenia Wietnamu Południowego z okazji 11 rocznicy powstania tej masowej organizacji politycznej.

Niech te wyroki odstraszą...

(Inf. wł.) Przed Sądem Wojewódzkim w Krakowie toczyła się rozprawa przeciwko 25 oskarżonym, którzy od szeregu lat w zorganizowanych grupach dokonywali kradzieży spirytusu. Sąd pod przewodnictwem sędziego Sądu Wojewódzkiego Józefa Korbielę przyjął 15 oskarżeń za gwałt na szkodę Krakowskich Zakładów Spirytusowych alkohol wartości 737 tys. zł i skazał m. in. Mariana Pieniżkę na 6 lat pozbawienia wolności i 30 tys. zł grzywny. Jana Sowińskiego na karę 6,5 lat pozbawienia wolności i 25 tys. zł grzywny, Janusza Soczyńskiego na 5,5 roku po-

Spotkania z delegatami na VI Zjazd

(INF. WL.) W drugim dniu toczącej się w Oświęcimiu narady pracowników frontu ideologicznego Warszawskiego Okręgu Wojskowego z aktywem politycznym Zakładów Chemicznych odbyły się spotkania otcierów i delegatów na VI Zjazd partii z młodzieżą i ludnością powiatu.

Po złożeniu wiewców i wianek kwiatów pod ścianą śmierni i pomnikiem ofiar faszyzmu w Brzeznie, uczestnicy brali w wyjeździe do Jednej z jednostek WOP, gdzie odbył się pokaz sprzętu uzbrojenia i wyszkołania. Obecni byli zast. członka KC J. Guza, sekretarz KW K. Barwacz i dowódca WOP gen. dyw. Z. Huszcza. Goście w bezpośredniej rozmowie z żołnierzami przekazali swoje refleksje z obrad Zjazdu oraz omówili zadania wynikające z uchwał partii. (Beb)

Krótko i ciekawie

W SZWECJI MNIEJ STUDENTÓW

Na niektóre wydziały uniwersytetu w Sztokholmie zapisało się w br. o przeszło 25 proc. mniej studentów niż w roku poprzednim. Dotyczy to zwłaszcza wydziału matematyczno-przyrodniczego oraz pedagogicznego. Ogółem to br. rozpoczęło studia na sztokholmskim uniwersytecie o 4.300 studentów mniej niż przed rokiem.

DWA TYGODNIE UWIĘZIONA W WINDZIE

48-letnia M. Sirola, sprzątaczką wielkiego browaru w Helsinkach, 2 tygodnie była uwięziona w windzie. Okres ten przeżyła tylko dzięki zapasowi wody, jaki miała w kuble. A oto okoliczności wypadku: M. Sirola zjawiała się w zakładzie 2 grudnia. W dniu tym zepuła się jedna z 2 wind browaru, a która jedna sprzątaczką. Ponieważ druga winda funkcjonowała, nie uważano za rzecz pilną naprawy zepsutej. Wolania sprzątaczkę nie słyszal. Kiedy 16 grudnia, znalazła ją w windzie nie mogła wydobyć z siebie głosu.

GÓRSKI ŚMIGŁOWIEC

Radziaki helikopter „Ka-26” jest należycie przystosowany do pracy w górach. Nowa sfera zastosowania tej popularnej w ZSRR maszyny latającej ujawniły eksperymenty na Kaukazie, gdzie helikopter wznosił się na wysokość 4.000 metrów i wykorzystał każdą sposobność do lądowania.

Leszek Polony

JUTRO NASZEJ KULTURY

Hasło rzymskiego ludu „panem et circenses” zapisało się w historii, jako najbar dziej lapidarnie stwier dzenie, wyrażające „dwójstwo” potrzeb człowieka. Nasz popu larny piosenkarz Wojciech Młynarski dowcipnie — u aktualnie, mówiąc „nie chleba jest dosyć, lecz rośnie popyt na igrzyska”. W tych anegdotycznych, z konieczności u praszkających problem for mulach, kryją się niewątpliwie treści i refleksje o znacznie szerszym zasięgu. Radziecki historyk i socjolog sztuki Ju riej Dawydow zawarł je w na stępujących, jakże znamien nych słowach:

„Albo ludzkość wypracuje formy więzi odpowiadające tym społecznym możliwościom, które mogą być obecnie urzeczywistnione w warunkach czasu wolnego, albo czas wolny spowoduje o wiele więcej trudności niż korzyści... Oto dlaczego socjologowie z taką nadzieją zwracają się dziś ku sztuce...”

Mamy za sobą nowy, doniosły etap ogólnonarodowych rozważań o kulturze. Kiedy przemiarzamy myślą to, co sta nowi dla mnie jego syntezę — dyskusję na zjazdowym zespo le problemowym, znamienne wystąpienia w trakcie obrad plenarnych, wreszcie stosowny rozdział uchwały podjętej na najwyższym forum partii — nasuwa mi się jedna, generalna refleksja. Oto nareszcie doceniliśmy w pełni rangę tej niezwykle ważnej dziedziny życia zbiorowego. I to nie w sensie werbalnym, przymiotnikowo-deklaracyjnym, lecz poprzez nowe konstatacje, które przypisują kulturze i twórczości artystycznej zasadnicze znaczenie w wytworzeniu więzi społecznej, w humanizacji stosunków międzyludzkich. Widzę w tym fakcie wielkie osiągnięcie naszej myśli politycznej. Podjęła ona jeden z eszowych dyalematów współczesności. W dobie lawinowego postępu w technice wytworzenia dóbr materialnych, czas wolny od pracy stanie się problemem społecznym „nr 1”. Od sposobu wypełnienia tego czasu zależać będzie, czy uda się nam w przyszłości zintegrować indy

widualne postawy i zachowania w służbie ogólnospolecznych celów, czy zdołamy ukształtować nowe formy porozumienia między ludźmi. Nie jest to tak odległa perspektywa, jeśli i w naszym programie społeczno-gospodarczym przewiduje się już stopniowe skracanie czasu pracy.

Oczywiście zasadniczą kontrowersją — nie bójmy się użyć tego właśnie sformułowania — pozostanie pytanie jak a ma być owa kultura. Ogólnikowe hasła i nawoływania proponuje zapisać na konto politycznych remanentów, cho dzi nam bowiem teraz nie o stwierdzenie oczywistości, o potwierdzenie truizmów i banałów, lecz o konkretne i rzeczowe ustalenia. Przewodnią myślą zjazdowej debaty o kulturze — było uporczywe stwierdzenie o potrzebie nasyce nia naszej twórczości artystycznej tematyką współczesną. Jest ono miarą tęsknoty poważnej kategorii odbiorców sztuki za takim artystycznym obrazem współczesności, który ukazywałby ją w pełnym wymiarach, bez retuszu i niedomówień, ale i nie w jednostronnie czarnych kolorach; w którym znajdowałyby swój wyraz dramaty i konflikty moralne, ideowe i polityczne dzisiejszego podzielnego świata, czy też naszego socjalistycznego dwierciwieca. Tylko taki obraz spełnić może postu lowane funkcje wychowawcze, mobilizować do aktywnej, twórczej postawy społecznej.

Role sztuki w nowoczesnym społeczeństwie nie wyczerpuje się wszakże w jej funkcjach poznawczych, ideologicznych czy moralizatorskich. W książce, sztuce teatralnej, filmie czy audycji telewizyjnej szukamy coraz częściej właśnie oderwania od problemów codziennego życia, chwilowego o nich zapomnie nia — a więc przeżyć czysto estetycznych, psychicznej kom pensacji. I wcale nie uważam, aby były to postawy marginesowe, drugorzędne czy dezak tualizujące się. Przeciwnie... Współczesna cywilizacja niesie z sobą ogromne napięcia psy chiczne. W miarę rozwoju techniki, komplikowania się stosunków społecznych i form życia zbiorowego, będą one narastać. Potrzeba szlachetnego i estetycznego wychowania nie

radycznego ich rozładowania i poprzez jak najbardziej efektywny wypoczynek będzie kwestią zdrowia społecznego. Mówimy, iż wypoczynek jest integralną częścią działalności produkcyjnej, warunkuje jej jakość i wydajność. A więc także i dziedzina kultury, twórczości artystycznej, jawi się w zupełnie nowym świetle.

Perspektywa kultury i sztuki jest zatem jej powszechny, egalitarny charakter. Nasuwa się tu niejako automatycznie kwestia dostępnosci dzieła sztuki. Jeśli rozumiemy ją jako środek wyrażania przy pomocy języka artystycznego określonych treści i idei, jako sposób komunikacji — a nie widzę osobistej przekonywującej alternatywy takiego właś nie rozumienia sztuki — to jasne jest, iż staje się ona rzeczywistością społeczną w akcie konfrontacji z odbiorcą, z publicznością. Niewybaczalnym błędem byłoby jednak sprowadzanie problemu dostępności utworu artystycznego do jego immanentnych walorów i właściwości, a pomijanie aktualnego poziomu estetycznej świadomości maso wego odbiorcy. Polityka kulturalna, oparta na takich do ktrynarych założeniach, pro wadziłaby nieuchronnie do sankcjonowania kiczu we wszelkich jego postaciach, do regresu w twórczości arty stycznej. W niektórych wystą pieniach na obradach zespołu problemowego ds kultury da no wyraz zaniepokojeniu w związku z praktykami lekce waznienia odbiorcy (także i robotniczego), serwowania mu smirny i chałtury. Owo zaniepokojenie uważam za istotny przejaw właściwego pojmowa nia socjalistycznego modelu kultury. Prawdziwe dzieło sztuki nigdy nie poprzestaje na odwoływaniu się do zastanych gustów, lecz odkrywa i nowe światy, nowe środki i formy estetycznego przekazu. Tylko wtedy sztuka rozwija estetyczny smak i emocjonalną wrażliwość odbiorcy, jego horyzonty intelektualne. Praw dy to nie mogą oczywiście stan ować furtki dla hermetyzmu i izolowania się twórcy od społeczeństwa. Takie postawy weryfikuje zresztą samo życie.

Warto to podkreślić, iż w estetycznym wychowaniu nie bagatelną rolę odgrywa dzie dzina kulturalna. Nie sposób przeskoczyć pewnych eta pów w jakiegokolwiek edukacji. O tym też trzeba pamiętać.

Stoją przed nami zatem wielkie i odpowiedzialne zadania. Niezbędnym warunkiem ich realizacji będzie rozwój materialno-technicznej bazy kultury, proporcjonalny do postępu społecznego i ekonomicznego. Mamy w tej dziedzinie do odrobienia znaczne zaniebania. Aktualna baza jest niewydolna, nie potrafi sprostać gwałtownie wzrastającemu potrzebom społeczeństwa. Skale tych potrzeb wi dać najlepiej z perspektywy wsi, gromady czy powiatu, ale także i nowoczesnych aglomera cji, pozbawionych jeszcze podstawowych urządzeń i in wenyjacji kulturalnych — do mów kultury, kin, teatrów czy bibliotek. Także i ten problem postawiony został z całą ostrością w toku obrad i w uch wale VI Zjazdu. „Nie tylko samym duchem kultura żyje, ale i niezbędnymi do życia środkami” — stwierdził lapi darnie w swym wystąpieniu w dyskusji plenarnej dyrektor PIW Andrzej Wasilewski.

Wiele jest także do zrobienia w dziedzinie warunków organizacyjnych. Mowa nie tylko o reformie mechanizmów i modeli organizacyjnych, o likwidowaniu biurokratycznych hamulców. Idzie przede wszystkim o nieporównanie więk szą, kierowniczą i inspirator ską rolę organizacji partyj nych w środowiskach twór czych. Muszą one stać się au tentywną awangardą tych śro dowisk, ośrodkami żywego ru chu umysłowego, któremu nie mogą być obce polemiki i kon trowersje. Dotychczas pozosta je to tylko w sferze postula tów. Trzeba się do tego z całą otwartością przynajmniej.

Jutro naszej kultury rysuje się w sumie w optymistycz nych barwach. Ambitny pro gram stwarza w swych podsta wowych treściach i sformuło waniach klimat, sprzyjający rozwojowi wybitnych talentów i powstawaniu dzieł na miarę naszych czasów.

Przez te bezdroża Podhala trzeba budować drogi — również w czynie społecznym.

Olgię Jędrzejczyk

Bez ciupag, parzenic i cuch

Wesołe obrázky wczasowe, piękne krajobrazy, zdjęcia w pięknych strojach górali podhalańskich, piniśskich, orawskich, spiskich, wszystko to stanowi rejestr bardzo przyjemnych przeżyć. I wydaje się, że w najpiękniejszym powiecie kraju, Nowotarskim, nie mają nigdy nastrojów odpoczyn ku, świętowania, wesołej zabawy. Ale to jest tylko nasze, czułe odczucie. Bynajmniej tak nie jest, a nawet miesiąc, kiedy z gór wieje mokrym wiatrem, drogi zaspane są śniegiem i białym. A przecież mieszkać tu trzeba. W listopadzie i na początku grudnia miłośnicy Tat, Podhala, Pieni, Orawy i Spisza przygotowują pieniądze na wyjazd urlopowe. A tutaj przecież trzeba dojechać po „patyk” do lasu, trzeba załatwić też czy inną sprawę w urzędzie, muszą normalnie pra cować lekarze, muszą być sklepy normalnie zaopatrzone w towary, potrzebne nie tylko odpoczywającym w tych stro nach. W gruncie rzeczy ustalił się obraz wesołych gór, któ rzy tylko pieniądze od wczasowiczów biorą, pomocą doróżka mi, czasem spotyka ich się z kierełtem owiec. Do tego wszystkiego nizinni miłośnicy gór nienajmniej, że mieszkańcy Nowo tarskiego korzystają tylko z określonych dotacji i tzw. renty turystycznej, jako że natura bogato obdarzyła pięknem ten zakątek ziemi polskiej. Tymczasem prawda jest inna. Życie tutaj, pod skalnymi ścianami Tat, pod wzniesieniami Gorców, w płasko rozłożonych uściach Orawy czy Spisza, ma taki sam rytm, jak życie całego kraju. Mieszkańcy powiatu nowotarskiego w ciągu ostatnich pięciu lat dali dowody nie tylko głębokiego zainteresowania rozwojem turystyki (co jest zrozumiałe, ponieważ przynosi dochody), ale również świad czący społecznie dla dobra swych gromad. Powiedziałbym, że świadczą również na rzecz przyczyn, którzy upodobałi sobie tutaj odpoczynek. To oni przecież będą korzystali również z dróg wybudowanych w czynie społecznym, z domów gromadzkich, świetlic, domów kultury wzniesionych tym samym trybem.

Oto scena dość wymownie ilustrująca słuszność naszych myślań, że czyn społeczny pod górami rozwija się bardzo pięknie, choć nie wszyscy o tym wiedzą. Przed małym budynkiem w Nowej Białej stanęła orkiestra, w wejściu gdzie ustawiono dwie choinki tłoczyli się ludzie, dzieci szkolne utworzyły szpaler. Faktycznie była to uroczystość skromna, poprzedzona roboczą sesją Gromadzkiej Rady Narodowej. I kiedy stanęliśmy wszyscy na baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny i udzielanie porad, zasługuje też na podziękowanie Jan Szpoch, który spełniał funkcję brigadzysty robot, wszystkich rodzajów, załatwiał sprawy organizacyjne, budowlane. Do budowy niniejszego obiektu przyczynili się również społecznie jednostki tutejszej gromady, przekazując nieodpłatnie drewno budowlane niezbędne do budowy... Wspólnota hali wyposażonej w baczność, bo orkiestra właśnie zagrała Hymn Narodowy, zrozumiałem, jak wiele serca, pracy, zaangażowania włożyli mieszkańcy tej gromady w wzniesienie budynku administracji. Kilka chwil później przewodniczący GRN w Nowej Białej Sylwester Moś tak mówił na posiedzeniu Rady: „Składam serdeczne podziękowanie Karolowi Paluchowi za nadzór techniczny

KLUB KSIĄŻKI „CZŁOWIEK — ŚWIAT — POLITYKA” 1972

MARKSIZM-LENINIZM

1. Włodzimierz Lenin: **PAŃSTWO A REWOLUCJA**. Spółdzielnia Wydawnicza „Książka i Wiedza”, 8,4 ark. wyd., pl.+obw., cena zł 16,00 — dla członków Klubu zł 12,50; termin wyd. III kwartał 1972 r.

Klasyczna praca napisana przez Lenina w okresie sierpnia — września 1917 roku, a więc w przeddzień Wielkiego Października. Jej podtytuł „Nauka marksizmu o państwie i zadania proletariatu w czasie rewolucji” dokładnie oddaje zakres tematyczny dzieła, w którym autor nie tylko wyłożył rozwiniętą teorię państwa, jego typów, form i funkcji oraz teorię dyktatury proletariatu lecz również przedstawił praktyczne zadania proletariatu w walce o obalenie państwa burżuazyjnego i ustanowienie nowego, nie znanego dotychczas w historii typu państwa — państwa socjalistycznego.

FILIZOFIA

2. Jan Legowicz: **FILIZOFIA, ISTNIENIE, MYŚLENIE, DZIAŁANIE**. Państwowe Wydawnictwo Naukowe, 15 ark. wyd., pl.+obw., cena zł 40,00 — dla członków Klubu zł 32,00; termin wyd. II kwartał 1972 r.

Książka stanowi wprowadzenie do trzech podstawowych dziedzin filozofii, ontologii, teorii poznania i antropologii. Autor omawia zagadnienie historycznego kształtowania się przedmiotu filozofii, a także zadania filozofii we współczesnym świecie. Duży nacisk kładzie na aktywną rolę filozofii w przekształcaniu rzeczywistości, na zagadnienia prawdy, wolności, które rzuca poznaniem, myśleniem i działaniem ludzi. Na tym tle autor rozpatruje tw. filozofię życia, jej rolę w kształtowaniu świadomości jednostki i społeczeństwa.

RELIGIOZNAWSTWO

3. Stanisław Markiewicz: **KATOLICKIE IDEE WYCHOWANIA**. Spółdzielnia Wydawnicza „Książka i Wiedza”, 19 ark. wyd., pl.+obw., cena zł 35,00 — dla członków Klubu zł 28,00; termin wyd. I kwartał 1972 r.

Książka poświęcona jest stanowi Kościoła w sprawach oświaty i wychowania. Przedstawia zwięzły zarys historii, dokumenty i komentarze z obrad soboru, zagadnienia szkolnictwa katolickiego i laicyzacji oświaty w różnych krajach, jak np. we Włoszech, Francji, USA, niektórych krajach Ameryki Łacińskiej oraz krajach Afryki i Azji. Praca daje również obraz polityki państw socjalistycznych w stosunku do kościoła i obszernie przedstawia problemy wychowania i nauczania religii w PRL, walkę o szkołę świecką i wychowanie laickie.

HISTORIA

4. Marian Drozdowski, Andrzej Zahorski: **HISTORIA WARSZAWY**. Państwowe Wydawnictwo Naukowe, 28 ark. wyd., pl.+obw., cena zł 75,00 — dla członków Klubu zł 60,00; termin wyd. II kwartał 1972 r.

„Historia Warszawy” jest jedynym popularnym zarysem dziejów miasta od czasów najdawniejszych aż do chwili obecnej. Autorzy w formie zwartej i przystępnej ukazują wnikliwy i wszechstronny rozwój wielkiego miasta — stolicy kraju. W poszczególnych rozdziałach uwzględniają specyfikę danego okresu, omawiają rozwój urbanistyczny miasta, jego życie gospodarcze, problemy ludnościowe, gospodarkę komunalną, życie polityczne, artystyczne, życie codzienne itp.

5. Włodzimierz T. Kowalski: **WIELKA KOALICJA 1941—1945**. Wydawnictwo Ministerstwa Obrony Narodowej, 45 ark. wyd., pl.+obw., cena zł 60,00 — dla członków Klubu zł 48,00; termin wyd. III kwartał 1972 r.

Autor przedstawia proces tworzenia się koalicji antyhitlerowskiej, mocno osadzając zarysowujący się obraz na tle ówczesnej rzeczywistości politycznej i militarnej. Praca nie ogranicza się do przedstawiania głównych sił koalicji — Związku Radzieckiego, Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, ale ukazuje także mniejszych jej uczestników, w tym Polskę, Czechosłowację, Francję, ze wszystkimi sprzecznościami ówczesnej sytuacji. Książka o partii jest na bogatej literaturze pamiętnikarskiej i naukowej krajowej i zagranicznej, wschodniej i zachodniej.

6. Kazimierz Popiołek: **HISTORIA ŚLĄSKA (OD PRADZIEJÓW DO 1945)**. Wydawnictwo „Śląsk”, 55 ark. wyd., 150 ilustr., 6 map., pl.+obw., cena zł 100,00 — dla członków Klubu zł 80,00; termin wyd. IV kwartał 1972 r.

Popularnie ujęta synteza dziejów Śląska. Autor opisuje trudną i długą drogę powrotną Śląska, oderwanego od państwa polskiego przed wielkimi. Droga ta wiodła przez wieki wysiłku ze strony rodzimych i obcych obszarów i kapitalistów, przez lata ucisku narodowego, stosowanego z bezwzględnością przez zarobczące państwa niemieckie i austriackie, przez walkę ukoronowaną trzema powstaniem w wyniku których przyłączono do Macierzy tylko część Śląska, przez kolejny okres wysiłku w latach dwudziestolecia międzywojennego, hitlerowską okupację — aż po pełne wyzwolenie całego obszaru Śląska w Polsce Ludowej.

7. Antoni Przygoński: **PPR — 1942—1945. PARTIA KLASY ROBOTNICZEJ — PARTIA NARODU**. Spółdzielnia Wydawnicza „Książka i Wiedza”, 18 ark. wyd., broszura + obw., cena zł 40,00 — dla członków Klubu zł 32,00; termin wyd. III kwartał 1972 r.

Praca omawia węzłowe problemy dziejów Polskiej Partii Robotniczej w latach 1942—1945 i ukazuje je na tle ogólnej sytuacji społeczno-politycznej w kraju. Prezentuje chronologicznie sytuację w polskim ruchu robotniczym w początkach wojny i okupacji; genezę powstania PPR, budowę demokratycznego frontu narodowego oraz taktykę i strategię walki narodowowyzwoleńczej, mówi o aktywnej działalności młodzieży w szeregach PPR i GL oraz idei frontu narodowego w polityce i działalności Związku Patriotów Polskich.

8. Henryk Rechowicz: **KPP — KONSEKWENTNA LEWICA**. Państwowe Wydawnictwo „Wiedza Powszechna”, (seria: „Omega”), 7,5 ark. wyd., broszura, cena zł 10,00 — dla członków Klubu zł 8,00; termin wyd. II kwartał 1972 r.

Książka stanowi próbę całościowego popularnego ujęcia dziejów KPP. Na podstawie przedstawionych chronologicznie najważniejszych faktów z historii KPP oraz wybranych problemów z zakresu ideologii i działalności partii autor stara się określić znaczenie i rolę, jaką partia ta odegrała w dziejach polskiego ruchu robotniczego i międzynarodowego ruchu komunistycznego. Autor omawia m. in. powstanie KPPR, rolę i jej walkę o władzę rad, rozwój organizacyjny i po dojdź do władzy Hitlera w Niemczech w 1933 r. utworzenie antyfaszystowskiego, demokratycznego frontu ocalenia Polski, udział KPP w walkach ekonomicznych 1935—1937, rozwiązanie partii, walkę komunistów polskich o niepodległość w czasie okupacji hitlerowskiej.

9. Franciszek Ryszka: **U ŹRÓDEŁ SUKCESÓW I KŁĘSKI**. Spółdzielnia Wydawnicza „Czytelnik”, 9 ark. wyd., broszura, cena zł 15,00 — dla członków Klubu zł 12,00; termin wyd. I kwartał 1972 r.

Książka składa się z czterech esejów, których tematem są wewnętrzne przyczyny upadku III Rzeszy i niebawome zwycięstwo oporu Niemców w ostatnich miesiącach wojny. Liczne dygresje historyczne odnoszą się do okresu, kiedy hitlerizm zawiądnął Niemcami. Autora interesuje przede wszystkim strona psychologiczno-społeczna tego zjawiska, to co nazywamy umownie „wewnętrznym źródłem sukcesów i klęski hitlerizmu”.

10. Marian Zychowski: **POLSKA MYŚL SOCJALISTYCZNA XIX i XX W.** (do 1918 r.). Państwowe Wydawnictwo Naukowe, 44 ark. wyd., pl.+obw., cena zł 80,00 — dla członków Klubu zł 64,00; termin wyd. III kwartał 1972 r.

Praca M. Zychowskiego jest opracowaniem nowatorskim poddaje w niektórych fragmentach weryfikacji dotychczasowe opinie i sądy o dziejach polskiej myśli socjalistycznej Autor wykorzystuje nie znane dotąd, albo przemleczane lub świadomie fałszowane przekazy archiwalne i źródłowe, co w odniesieniu do obiegowych sądów i ocen wprowadza istotne zmiany, zwłaszcza w zakresie problematyki niepodległościowej i struktury organizacyjnej partii socjalistycznych. Dynamiczny sposób ujmowania zjawisk politycznych, liczne

wątki biograficzne, duża dokumentacja ocen i sądów, a także stawianie nowatorskich hipotez — oto główne cechy książki M. Zychowskiego.

EKONOMIA

11. Artur Bodnar, Maciej Deniszcuk: **POLSKA U PROGJU JUTRA**. Spółdzielnia Wydawnicza „Książka i Wiedza”, ark. wyd., broszura + obw., cena zł 18,00 — dla członków Klubu zł 14,40; termin wyd. IV kwartał 1972 r.

„Polska u progu jutra” jest pracą publicystyczną, omawiającą problemy społeczno-ekonomiczne uwarunkowań rozwoju Polski do roku 2000. Kolejne rozdziały poświęcone są następującym tematom: wizja Polski roku 2000; warunki startu na początku lat 70-tych; uwarunkowania zewnętrzne przyszłego kształtu Polski, ewolucja struktur społeczno-zawodowych; uwarunkowania psychologiczne współczesnych i przyszłych postaw jednostki, rola tradycji historycznych, system kierowania społeczeństwem; rewolucja społeczna. Autorzy uwzględniają w pracy światową literaturę futurologiczną i dyskusje dotyczące się na temat przewidywań przyszłości.

12. Janusz Łoś: **GOSPODARKA ŻYWNOŚCIOWA W ZMIENIAJĄCYM SIĘ ŚWIECIE**. Państwowe Wydawnictwo Ekonomiczne, 20 ark. wyd., broszura + obw., cena zł 35,00 — dla członków Klubu zł 28,00; termin wyd. IV kwartał 1972 r.

Autor podejmuje ciekawe zagadnienie licznych powiązań problemów żywności w ramach procesów społeczno-gospodarczego rozwoju świata. Posługując się metodą bilansową żywnościowych, prof. Łoś stara się wykazać na przykładach liczbowych skuteczność polityki gospodarczej państw w zakresie gospodarki żywnościowej oraz wielkie perspektywy rozwoju tej gospodarki w najbliższym piętnastoletiu. Takie zagadnienia jak na przykład niedobory własnej produkcji, dążenie do samowystarczalności krajów dotychczas importujących żywność oraz rodzaje się na tym tle konflikty czy wręcz koncepcja „zielonej rewolucji”, opierająca się na wprowadzaniu nasion nowych odmian zbóż dających dwa i trzy razy większe plony w porównaniu do odmian tradycyjnych — oto wybrane interesujące tematy prezentowanej pracy.

13. **ROCZNIK POLITYCZNY I GOSPODARCZY 1971**. Praca zbiorowa. Państwowe Wydawnictwo Ekonomiczne, 30 ark. wyd., pl.+obw., cena zł 90,00 — dla członków Klubu zł 72,00; termin wyd. I kwartał 1972 r.

„Rocznik polityczny i gospodarczy” jest publikacją o charakterze encyklopedycznym. Zawiera szeroki wachlarz informacji o Polsce współczesnej; o ustroju i strukturze państwa, o aktualnym stanie i osiągnięciach na polu gospodarki, nauki i kultury, o działalności partii i stronnictw politycznych, związków zawodowych, organizacji młodzieżowych i innych ważniejszych organizacji społecznych, o polityce zagranicznej Polski Ludowej oraz o współpracy gospodarczej i naukowo-technicznej z zagranicą. „Rocznik” jest źródłem informacji o aktualnym składzie najważniejszych organów władzy państwowej, instancji partyjnych i władz organizacji społecznych, służby dyplomatyczno-konsularnej PRL za granicą, przedstawicielstw i urzędów państw obcych w Polsce.

PEDAGOGIKA, OŚWIATA

14. Bogdan Suchodolski: **KOMISJA EDUKACJI NARODOWEJ**. Państwowe Wydawnictwo „Wiedza Powszechna” (seria: „Omega”), 8 ark. wyd., broszura, cena zł 10,00 — dla członków Klubu zł 8,00; termin wyd. I kwartał 1972 r.

Książka jest popularnonaukową monografią poświęconą Komisji Edukacji Narodowej — pierwszemu w dziejach Polski i Europy ministerstwu oświaty, którego 200 rocznicę założenia obchodziliśmy w roku 1973. Autor ukazuje dotychczas rolę, jaką odegrała KEN w historii naszego narodu, na szerokiemi tle rozważań dotyczących roli oświaty w dziejowym rozwoju Polski — od czasów najdawniejszych aż do dnia dzisiejszego. Szczególnie podkreśla znaczenie działalności oświatowej i form tej działalności wypracowanych przez KEN w okresie powstania państwa. Praca zamyka rozdział poświęcony roli oświaty w Polsce Ludowej.

WSPOMNIENIA I PAMIĘTNIKI

15. Iwan Bagramian: **TAKI BYŁ POCZĄTEK WOJNY**. Tłum. z jęz. ros. Wydawnictwo Ministerstwa Obrony Narodowej, 30 ark. wyd., pl.+obw., cena zł 40,00 — dla członków Klubu zł 32,00; termin wyd. IV kwartał 1972 r.

Marszałek Związku Radzieckiego I. Ch. Bagramian rozpoczyna swe wspomnienia od sierpnia 1940 roku. Autor zamyka czytelnika ze szczegółami ważnych wydarzeń początkowego okresu Wielkiej Wojny Narodowej, ukazuje, jak zamalał się hitlerowski plan wojny błyskawicznej już w pierwszych dniach po wtargnięciu faszystowskich wojsk niemieckich w granice Związku Radzieckiego. Szczególnie obszernie przedstawił bohaterską obronę Kijowa. Bagramian kończy swe wspomnienia na przeciwnarciu wojsk radzieckich pod Rostowem i Jelecem na jesieni i w zimie 1941 roku.

16. Ludwik Gościński: **ROZSTANIE Z KOŚCIOŁEM**. Wydawnictwo „Śląsk”, 20 ark. wyd., kart.+obw., cena zł 30,00 — dla członków Klubu zł 24,00; termin wyd. I kwartał 1972 r.

Książka jest pamiętnikiem byłego kapłana, który pod wpływem wieloletnich dociekań i studiów wystąpił z Kościoła i został ateistą. W okresie międzywojennym dr Gościński piastował wysokie urzędy kościelne, sprawując m. in. funkcję przełożonego wszystkich żeńskich klasztorów na obszarze Polski. Mimo, że kariera stała przed nim otworem, wystąpił z Kościoła, zrażony stosunkami panującymi wewnątrz organizacji kościelnej. W czasie hitlerowskiej okupacji dr Gościński brał czynny udział w tajnym nauczaniu młodzieży. Po wojnie stał się działaczem PPR, a następnie PZPR, był posem do Krajowej Rady Narodowej. Praca Gościńskiego jest rozprawą z ideologią i filozofią Kościoła katolickiego

WSPÓŁCZESNE ZAGADNIENIA POLITYCZNE

17. Stanisław Brodzki: **MĘŻOWIE I ŻONY STANU**. Spółdzielnia Wydawnicza „Książka i Wiedza”, 20 ark. wyd., broszura, cena zł 32,00 — dla członków Klubu zł 25,60; termin wyd. II kwartał 1972 r.

Sylwetki polityków i mężów stanu krajów Europy zachodniej Ameryki, Azji i Afryki: Heinemann, Barzel, Kiesinger, Pompidou, Wilson, Heath, Nixon, Indira Gandhi, Allende, Guevara, Husain i wiele innych postaci mniej lub bardziej fascynujących, ale wszystkie zasługujące na to, by o nich coś wiedzieć, gdyż w mniejszym lub większym stopniu wpływały lub wpływają na kształtowanie politycznej rzeczywistości świata.

18. **BUNDESWEHRA 1955—1970**. Praca zbiorowa. Wydawnictwo Ministerstwa Obrony Narodowej, 28 ark. wyd., pl.+obw., cena zł 50,00 — dla członków Klubu zł 40,00; termin wyd. IV kwartał 1972 r.

Obszerne opracowanie genezy powstania i piętnastoletniego rozwoju armii zachodniemieckiej. Praca stanowi pierwszą próbę całościowego szerokiego ujęcia tematu. Autorzy oceniają przyczyny przyspieszenia przez trzy mocarstwa zachodnie, a głównie przez Stany Zjednoczone i W. Brytanie, remilitaryzacji Niemiec zachodnich i odsłaniają metody ich działania zmierzające przede wszystkim do zabezpieczenia kadri oficerów sztabowych Wehrmachtu, a w dalszej kolejności oficerów młodszych i podoficerów. Praca omawia następnie doktrynę wojenną NRF, strategię Bundeswehry, rozwój sił zbrojnych NRF w latach 1955—1968, system wychowania, przygotowania do wojny psychologicznej, wojenno-ekonomiczne koncepcje NRF, politykę wojskową i inne zagadnienia.

19. Jan Gerhardt: **CHARLES DE GAULLE, T. 1, 2**. Spółdzielnia Wydawnicza „Książka i Wiedza”, 60 ark. wyd., kładka laminowana, cena zł 100,00 — dla członków Klubu zł 80,00; termin wyd. II kwartał 1972 r.

W obszernej pracy autor przedstawia sylwetkę i działalność generała de Gaulle'a, ze szczególnym uwzględnieniem okresu i wydarzeń w Republici. Tom pierwszy obejmuje porównaną wersję książki „Czas generała” (historia szcziętu lat V Republiki — 1958—1964); tom drugi — to działalność de Gaulle'a w latach 1964—1969, opisana przez autora po raz pierwszy.

20. Robert Guillin: **JAPONIA — TRZECIE SUPERMOCARSTWO**. Tłum. z jęz. franc. Spółdzielnia Wydawnicza „Książka i Wiedza”, 20 ark. wyd. broszura, cena zł 36,00 — dla członków Klubu zł 28,80; termin wyd. IV kwartał 1972 r.

Wieloletni francuski korespondent „Monde” w Tokio dysponuje głęboką wiedzą, doskonałym zmysłem obserwacyjnym i świetnym piórem. Dlatego jego książka jest niezwykle interesującym studium o współczesnej Japonii, jej rozwoju ekonomicznym, organizacji i życiu społecznym. Dynamiczny rozwój gospodarczy stawia — zdaniem autora — już teraz Japonię na drugim miejscu w świecie kapitalistycznym, zapewniając jej pozycję „trzeciego supermocarstwa” w gospodarce światowej. Szczególnie szeroko autor omawia te elementy, dzięki którym kraj ten dokonał tak szybkiego skoku gospodarczego: selektywny rozwój, elastyczność w działaniu gospodarczym, stosowanie najnowszych osiągnięć nauki i techniki, rola wysokokwalifikowanych pracowników w procesach produkcyjnych.

21. Janusz Janicki: **NIEPOKOJE MŁODZIEŻY ZACHODU**. Państwowe Wydawnictwo „Iskry”, 12 ark. wyd., broszura + obw., cena zł 15,00 — dla członków Klubu zł 12,00; termin wyd. III kwartał 1972 r.

Autor stara się odpowiedzieć na następujące pytania: w czym głównie przejawiają się niepokoje młodej generacji i jaka jest ich skala w poszczególnych kategoriach młodzieży? Co nosiła za sobą fala buntów młodzieży? W jaki sposób w postawach młodzieży odbijają się cechy struktury klasowej kapitalistycznego społeczeństwa? Jak się przedstawia struktura postaw politycznych młodej generacji? Jakie są próby wykorzystania potencjału politycznego, który tkwi w ruchach młodzieży?

22. Mikołaj Kozakiewicz: **MŁODZIEŻ ERY KSIĘŻYCOWEJ**. Wydawnictwo „Śląsk”, 17 ark. wyd., kart.+obw., cena zł 35,00 — dla członków Klubu zł 28,00; termin wyd. II kwartał 1972 r.

Książka Mikołaja Kozakiewicza pt. „Młodzież ery księżycowej” powstała w wyniku wieloletnich studiów autora nad życiem młodzieży współczesnej w Polsce i za granicą na podstawie wywiadów z innymi znanymi tej problematyki, a także wywiadów z samą młodzieżą i to z różnych środowisk. Kozakiewicz ukazuje szeroką panoramę tego życia, poruszając najistotniejsze jego aspekty, sięgając również do zagadnień seksualnych i spraw tzw. marginesu społecznego. Praca nie jest rozprawą naukową, lecz barwnym, z pasją określonym obrazem życia młodego pokolenia.

23. **LEKSYKON PWN**. Praca zbiorowa. Państwowe Wydawnictwo Naukowe, 360 ark. wyd., pl.+obw., cena zł 280,00 — dla członków Klubu zł 224,00; termin wyd. I kwartał 1972 r.

Leksykon PWN jest słownikiem encyklopedycznym, stanowiącym swoiste kompendium różnorodnych wiadomości z wszelkich dziedzin kultury, nauki i techniki oraz z zakresu problematyki społeczno-politycznej i gospodarczej zawartych w około 90 000 krótkich syntetycznych haseł. Teksty haseł stanowią przystępnie sformułowane definicje lub krótkie objaśnienia, w hasłach biograficznych zawarta została podstawowa faktografia. Obok haseł rzeczowych i biogramów w Leksykonie PWN zamieszczono kilkanaście tabel przeglądowych (np. Nagrody Nobla i Międzynarodowe Nagrody Lenińskie, podziały polityczne kontynentów, struktura organizacyjna ONZ i in.) oraz mapy kolorowe.

24. Andrzej Łarski: **AGRESYWNE TENDENCJE POLITYKI STANÓW ZJEDNOCZONYCH PO II WOJNIE ŚWIATOWEJ**. Państwowe Wydawnictwo „Iskry”, 9 ark. wyd., broszura + obw., cena zł 12,00 — dla członków Klubu zł 9,60; termin wyd. III kwartał 1972 r.

Książka poświęcona jest przede wszystkim analizie ekspansyjnego czynnika w polityce zagranicznej USA. Przez wszystkie powojenne prezydentury przedstawia problem niejako w sposób dedukcyjny, tzn. omawia teoretyczną doktrynę, która leżała u podstaw prowadzonej polityki, by następnie omówić jej praktyczną realizację. Autor wykazuje, że agresywne tendencje nie są zależne wyłącznie od prezydentów, którzy są ograniczeni w swej suwerenności przez potężne grupy nacisku, jakimi są wojsko i przedstawiciele wielkiego przemysłu, a zatem grupy najbardziej konserwatywne. Autor oparł się w swych dociekania niemal w całości na materiałach zachodnich, głównie amerykańskich.

25. **PARTIE POLITYCZNE I SYSTEMY PARTYJNE**. Praca zbiorowa pod red. A. Dobieszewskiego. Państwowe Wydawnictwo Naukowe, 15 ark. wyd., broszura, cena zł 25,00 — dla członków Klubu zł 20,00; termin wyd. I kwartał 1972 r.

Praca daje ogólną charakterystykę partii i systemów partyjnych przedstawiając podstawowe pojęcia, genezę, funkcję i klasyfikację partii politycznych oraz systemów partyjnych w krajach kapitalistycznych. Autorzy omawiają zasady funkcjonowania partii marksistowsko-leninowskiej, mechanizmy i formy przejawiania się jej kierowniczej roli w państwie i społeczeństwie socjalistycznym oraz zasady jakości działalności partii marksistowsko-leninowskiej.

26. **POLSKA**. Praca zbiorowa. Polska Agencja „Interpress”, 35 ark. wyd., pl., cena zł 100,00 — dla członków Klubu zł 80,00; termin wyd. IV kwartał 1972 r.

„Polska” jest publikacją typu encyklopedycznego informującą o wszystkich dziedzinach życia w Polsce. Zawiera m. in. obszerne wiadomości o geografii, 1000-letniej historii Polski, dane o ludności, państwie, życiu społecznym i politycznym, obronności kraju, gospodarce narodowej, świadczeniach

socjalnych, oświacie, nauce, kulturze, współpracy Polski z zagranicą, sporcie i turystyce. Publikacja ukazuje też przeobrażenia Polski w różnych dziedzinach, a także porównuje Polskę współczesną z innymi krajami.

27. **ŚWIAT W PRZEKROJU 1972**. Praca zbiorowa. Państwowe Wydawnictwo „Wiedza Powszechna”, 100 ark. wyd., pl.+obw., cena zł 100,00 — dla członków Klubu zł 80,00; termin wyd. III kwartał 1972 r.

Rocznik informacyjno-encyklopedyczny, zawierający obszernie omówienie światowych wydarzeń, jakie miały miejsce w 1971 r. oraz w wypadku zdarzeń o większej doniosłości — w pierwszych miesiącach 1972. Rocznik grupuje materiał informacyjny w następujących działach: kraje świata, węzłowe problemy polityki światowej, sytuacja gospodarcza świata, organizacje i konferencje międzynarodowe, oświata, nauka, technika, kultura, sport.

NAUKI MATEMATYCZNE I PRZYRODNICZE

28. Henryk Sandner: **CZŁOWIEK I PRZYRODA**. Państwowe Wydawnictwo „Wiedza Powszechna” („Złota Seria”), 20 ark. wyd., pl.+obw., cena zł 32,00 — dla członków Klubu zł 25,60; termin wyd. II kwartał 1972 r.

Książka zawiera przegląd skomplikowanych współzależności między poszczególnymi elementami naturalnego środowiska człowieka, których najmniejsze zakłócenie prowadzi do nieobliczalnych skutków. Autor śledzi zmiany, jakie wprowadził człowiek w przyrodzie przez rozwój rolnictwa, wyzucie lasów, zakłócenie naturalnej gospodarki wodnej, urbanizację, zaburzenie naturalnych biocenoz i wprowadzenie nowych gatunków, chemizację powietrza i wód itd. i przedstawia środki, jakie już podjęto lub niezwłocznie podjąć należy, by uratować od niechybnej zagłady to, co jeszcze nie uległo zatruciu i zniszczeniu.

LITERATURA PIĘKNA

29. Aleksander Baumgardt: **JESZCZE NIE RANO**. Wydawnictwo Ministerstwa Obrony Narodowej, 30 ark. wyd., broszura + obw., cena zł 33,00 — dla członków Klubu zł 26,40; termin wyd. II kwartał 1972 r.

Powieść ukazująca wydarzenia z roku 1919 poprzedzające wybuch pierwszego powstania śląskiego, a także samo powstanie, jego genezę, przebieg, to społeczno-polityczne oraz dramatyczny finał, jest obrymą porcją nie opowiedzianej dotąd historii Śląska. Głównymi bohaterami powieści są: były żołnierz pruski, a potem powstaniec oraz renegat z tej samej okolicy. Poprzez te postacie dwóch zaciętych wrogów, ścigających się wzajemnie i spotykających na wojennych i powstańczych szlakach opowie autor o losach Śląska i Ślązaków. Spotykamy ponadto bogatą galerię innych postaci — Niemców reprezentujących zarówno myślenie i działanie rewolucyjne, jak i reakcyjne, oraz Polaków — konspiratorów powstającej na Śląsku POW, robotników, chłopów, organizatorów i żołnierzy powstania.

30. Zofia Nałkowska: **DZIENNIKI CZASU WOJNY**. Wyd. 2. Spółdzielnia Wydawnicza „Czytelnik”, 26,6 ark. wyd., pl., cena zł 42,00 — dla członków Klubu zł 33,60; termin wyd. III kwartał 1972 r.

Pierwszy opublikowany fragment prowadzonych w ciągu półwiecza dzienników wielkiej pisarki, stanowiący zamkniętą całość i dający jedyne w swoim rodzaju bo przepuszczone przez filtr osobowości autorki, spojrzenie na dramata polskiego społeczeństwa w okupowanej Warszawie w latach 1939—1945. Zarówno bogaty materiał obserwacyjny, jak wążek refleksji Nałkowskiej na tematy filozoficzne i społeczne oraz wążek jej osobistych przemyśleń na tle dziejów polskich czasów wojny czynią z notatek wspaniały dokument historyczny i artystyczny zarazem.

Podkreślamy, że Klub Książki „Człowiek — Świat — Polityka” 1972 zapewnia swoim członkom:

- wybór najciekawszych nowości społeczno-politycznych roku 1972,
- książki po cenie niższej o 20 proc.
- odbiór bezpośrednio w dowolnej księgarni „Domu Książki” lub przesyłką pocztową pod wskazanym adresem,
- książki opatrzone specjalnym ekslibrisem klubowym.

Wyjaśniamy, że do Klubu Książki „Człowiek — Świat — Polityka” może przystąpić każdy kogo interesują sprawy społeczno-polityczne, wydarzenia w kraju i za granicą, kto chce uzyskać pełną i rzetelną odpowiedź na pytania z dziedziny aktualnej polityki, kto zarzem:

- nadesłał lub złożył w księgarni „Domu Książki” zgłoszenie,
- zamówił co najmniej 4 książki i zobowiązał się do ich wykupowania (odbięcia) — w miarę ukazywania się.

Zwracamy uwagę, że informacje o programie Klubu oraz szczegółowe omówienie książek klubowych znaleźć można w całej prasie.

Nadmieniamy, że udział w Klubie Książki jest dogodną formą gromadzenia wartościowej biblioteki domowej.

Przypominamy, że zgłoszenia przysyłają wszystkie księgarnie „Domu Książki”.

Uwaga:

Ta karta służy jako zgłoszenie do Klubu. Należy odciąć, wypełnić i złożyć w księgarni

Odcinek A

..... dnia ..... 1971 r.

Zgłoszenie na członka Klubu Książki „Człowiek — Świat — Polityka” 1972 Ob. ....

(imię i nazwisko oraz adres członka Klubu)

złożył kolporter DK *) Ob. ....

(imię i nazwisko oraz adres kolportera)

nadesłała Księgarnia DK *) w .....

.....

ul. .... Wartość .....

egz. zamówionych książek wynosi łącznie zł .....

(słownie złotych: .....

*) niepotrzebne skreślić ..... pieczęć księgarni i podpis

tu odciąć ..... tu odciąć

Odcinek B

POKWITOWANIE

Kwituję się odbiór zgłoszenia na członka Klubu Książki

„Człowiek — Świat — Polityka” 1972 Ob. ....

(imię i nazwisko oraz adres członka Klubu)

Wartość ..... egz. zamówionych książek wynosi łącznie

zł .....

Szansa rozwoju krakowskiego ośrodka naukowo-badawczego

Skrót referatu Egzekutywy KW wygłoszonego przez ANDRZEJA CZYŻA na Plenum Komitetu Wojewódzkiego

TOWARZYSZE!

Nauka stała się podstawowym czynnikiem, który warunkuje maksymalne wykorzystanie efektów pracy ludzkiej, unowocześnienie gospodarki, ulepszenie funkcjonowania ważnych ogniw społecznych, administracyjnych i kulturalnych; stała się więc — w skali światowej — czynnikiem wiodącym — odniesieniu do pozostałych dziedzin działalności społecznej.

Ta prawda znalazła swoje potwierdzenie w Uchwale VI Zjazdu Partii, która wytyczając program społeczno-gospodarczego rozwoju kraju i socjalistyczny kierunek zmian w kształcie politycznego życia naszego społeczeństwa — za podstawę tej drogi rozwoju przyjęła sojusznictwo nauki i pracy. Można również powiedzieć — i to jest szczególnie ważne — iż świadomość potrzeby przyspieszonego postępu naukowo-technicznego, organizacyjnego i ogólnospołecznościowego jest w naszym społeczeństwie powszechna. Przenika ona nie tylko inteligencję twórczą. Jest ta świadomość szczególnie mocna w szeregach klasy robotniczej, a zwłaszcza wśród jej wielkoprzemysłowych oddziałów. Bo właśnie nikt bardziej od niej nie odczuwa skutków zacofania w dziedzinie techniki, organizacji pracy oraz sposobu podejmowania decyzji dotyczących organizacji i warunków życia społecznego. Nikt też bardziej od klasy robotniczej nie jest zainteresowany w dynamizowaniu postępu techniczno-organizacyjnego i społeczno-kulturalnego. Postawa taka toruje sobie coraz wyraźniejszą drogę również wśród chłopów.

Dziś na czołowie wysuwa się praktyczna realizacja założeń, że nauka powinna być jednym z głównych czynników kształtujących oblicze naszego kraju" (z Uchwały VI Zjazdu Partii).

Rozumiejąc szczególne obowiązki w tej dziedzinie krakowskiego ośrodka naukowego, jednego z głównych w kraju, Egzekutywa KW wysunęła inicjatywę przygotowania oceny obecnego stanu naszego ośrodka naukowego i zarysu programu jego dalszego rozwoju, oraz przedstawienia materiałów w tej sprawie na posiedzenie plenarne Komitetu Wojewódzkiego Partii.

Potencjał naukowy Krakowa tworzy: 12 wyższych uczelni, Oddział Polskiej Akademii Nauk z własnymi instytutami i placówkami naukowo-badawczymi, 7 samodzielnych resortowych instytutów naukowo-badawczych, kilkadziesiąt placówek instytutów, których centrale mieszczą się poza regionem krakowskim oraz pozostałe placówki zaplecza badawczo-rozwojowego przemysłu.

Łączna ilość pracowników naukowych w regionie wynosi około 5 i pół tysiąca, co stanowi ponad 10 proc. ogólnej liczby pracowników naukowych w kraju. Cechą charakterystyczną naszego ośrodka jest zdecydowana dominacja uczelni, które skupiają 3/4 kadry naukowej Krakowa i prawie 20 proc. pracowników nauki szkół wyższych całego kraju.

Trzy funkcje ośrodka naukowego traktować musimy w nierozdzielalnym związku wzajemnym: badania naukowe, kształcenie kadr i wychowanie.

Nauka krakowska w podstawowej większości dyscyplin reprezentuje nieodmiennie wysoki poziom i wnosi twórczy wkład do dorobku ogólnopolskiego, a także ogólnosiwońskiego.

Obok posiadających najbogatsze tradycje nauk humanistycznych i ścisłych, angażujących w sumie ponad 30 proc. kadry naukowej, szczególnie szybko rozwijają się badania w dziedzinie nauk technicznych, co swój wyraz znajduje zarówno w rozwoju uczelni i instytutów technicznych oraz związanej z nimi kadry naukowej, stanowiącej dziś ponad 40 proc. ogółu pracowników nauki jak i w znacznym udziale ośrodka krakowskiego w realizacji państwowego planu badań naukowych.

W zakresie naukowego rozwoju badań naukowych zdaniem Egzekutywy KW dwa elementy wysuwają się na czoło. Pierwszym jest potrzeba ustalenia priorytetowych kierunków badań, na których przede wszystkim powinna się skoncentrować działalność krakowskiego ośrodka naukowego. Za podstawowe kryteria ich wydzielenia przyjęto aktualny poziom i potencjał określonych dyscyplin oraz społeczne zapotrzebowanie na badania naukowe, wynikające z kierunku rozwoju gospodarki, kultury i życia społecznego, zarówno w ujęciu regionalnym, ogólnopolskim, jak i międzynarodowym. W programie tym znaczny akcent położony został na dalszy rozwój badań podstawowych, co wynika zarówno z fundamentalnego ich znaczenia dla rozwoju wszystkich dyscyplin nauki jak i z tradycji oraz poziomu badań ogólnoteoretycznych krakowskiego ośrodka naukowego. Jednocześnie uwzględnione w nim są zadania wynikające z rządowych programów badawczo-rozwojowych obejmujących problematykę o znaczeniu perspektywicznym, a także przewidziane jest prowadzenie badań służących w sposób bezpośredni produkcji. Wreszcie — rola nauk społecznych związana jest z silną tradycją humanistyczną ośrodka krakowskiego, a także wynika ze szczególnego znaczenia tych nauk w kształtowaniu programu socjalistycznych przeobrażeń społeczeństwa, w po-

dejmowaniu decyzji politycznych i w praktyce działania partii oraz z ich funkcji ideologicznych i wychowawczych.

Z drugiej strony, uważamy — podkreślone to zostało również w Uchwale VI Zjazdu Partii — że sprawne realizowanie przez gospodarke narodową krajowych i zagranicznych osiągnięć badawczych jest obecnie najważniejszym warunkiem zwiększenia roli nauki jako czynnika rozwoju sił wytwórczych.

Jeden nurt tych badań wytyczać winny rządowe programy badawcze obejmujące problemy wywołane, które rozwiązywane być winny w pełnych cyklach rozwojowych. Na ogólną liczbę 69 problemów węzłowych zaplecza naukowo-badawczego regionu bierze udział w realizacji 55 problemów przy czym dla 7 problemów placówki naukowe Krakowa pełnią funkcję wiodącą, koordynującą pracę jednostek badawczych w skali całego kraju. Udział problemów rozwiązywanych w pełnych cyklach rozwojowych, w całokształcie badań stosowanych winien systematycznie wzrastać, wymagając jednocześnie tendencji integracyjne w organizacji zaplecza naukowo-badawczego. Integracja ta winna znajdować swój wyraz w tworzeniu dużych ośrodków badawczo-rozwojowych w przemyśle, w doskonaleniu struktury instytutowej uczelni, a także w wypadkach uzasadnionych trwałymi związkami szkoły wyższej z określoną dziedziną gospodarki lub wielkim zakładem przemysłowym — w powoływaniu dalszych instytutów uczelniano-przemysłowych.

Drugi nurt tych badań służących bezpośrednio potrzebom produkcji winien kształtować się pod wpływem inicjatyw i zleceń organizacji gospodarczych.

Kolejnym warunkiem zwiększenia rozwoju nauki jako czynnika sił wytwórczych jest przygotowanie jednostek gospodarki narodowej, zwłaszcza przemysłu do wprowadzania osiągnięć badawczych. Przeprowadzona ocena wykazała, że poza przemysłem metalurgicznym i chemicznym, w którym wyposażenie w bazę badawczą, doświadczalną wyróżnia się na tle całego przemysłu, inne jego gałęzie w regionie krakowskim nie są przygotowane do wprowadzania osiągnięć badawczych. Należy uznać, że proces wdrażania i upowszechniania jest jednym z najsłabszych ogniw tworzenia i stosowania postępu technicznego.

Usprawienie procesów wdrażania i upowszechniania osiągnięć naukowo-badawczych, do praktyki produkcyjnej wymaga naszym zdaniem przede wszystkim:

- Po pierwsze — szerszego uwzględnienia czynnika czasu w procesie postępu technicznego

nego poprzez zapewnienie synchronizacji między badaniami naukowymi, opracowaniami naukowo-technicznymi i ich masowym, przemysłowym wprowadzaniem;

- Po drugie — tworzenie dużych ośrodków badawczo-rozwojowych jednoczących komórki studialno-badawcze, biura projektowe, ośrodki informacji naukowej, technicznej i ekonomicznej całych branż i dużych jednostek gospodarczych przy jednoczesnym rozbudowie zaplecza zakładowego nastawionego głównie na upowszechnianie i wdrażanie postępu technicznego;

- Po trzecie — zasadniczego rozbudowania i usprawnienia systemu informacji naukowo-technicznej i ekonomicznej.

- Po czwarte — pogłębienia i udoskonalenia systemu materialnego i moralnego zainteresowania twórców i użytkowników postępu, w tym samym kierunku działań winna również polityka cen preferująca nową technikę, nowoczesność wyrobów uwzględniająca zarazem koszty wprowadzania postępu technicznego.

Wpływ nauki na życie społeczeństwa realizuje się w szczególności szerokim zakresie poprzez kształcenie kadr specjalistów. Jest to zakres oddziaływania dominujący w systemie krakowskiego ośrodka naukowego, w którym ton nadają szkoły wyższe. Funkcje dydaktyczne uczelni nie można rzecz jasna odrwać od ich zadań naukowych.

W okresie ostatnich 10 lat zakres kształcenia w krakowskim ośrodku naukowym zwiększał się w bardzo szybkim tempie. Łączna ilość studentów na studiach stacjonarnych oraz zaocznych, wieczorowych i eksternistycznych zwiększyła się w tym okresie o ponad 80 proc. i przekroczyła 50 tysięcy osób. Dalszy wzrost liczby kształcącej się młodzieży związany być musi z opracowaniem bilansu potrzeb kadrowych w sporadki narodowej, oświaty, kultury i administracji, wynikającego z regionalnych planów rozwojowych, a także z bardziej precyzyjnym określeniem perspektyw zasięgu terytorialnego rekrutacji dla poszczególnych specjalności. Nie przesądzący wyników prac nad takimi bilansami i decyzjami koordynacyjnymi, wyraźnie widzimy już dzisiaj potrzebę szczególnie szybkiego wzrostu ilości kształcących kadr w uczelniach technicznych i ekonomicznych. Należy również wziąć pod uwagę konieczność uruchomienia nowych kierunków studiów związanych się z przyszłymi dziedzinami nauki i gospodarki, a jednocześnie ograniczenie nadmiernej ilości zbyt wąskich specjalizacji.

Wciąż aktualną zostawiać winna troska o przeciwdziałanie

zmniejszającemu się do niedawna udziałowi młodzieży pochodzenia robotniczego i chłopkiego, a także pochodzących ze środowisk wiejskich, małych miast wśród kandydatów na wyższe studia, a w efekcie w składzie socjalnym młodzieży studiującej. Obecnie udział ten wynosi 52 proc. i jakkolwiek jest wyższy o kilka punktów od średniej krajowej, to jednak po wyraźnym wzroście w roku akademickim 1968/1969 w ostatnich trzech latach nie wykazuje tendencji wzrostowej. Zgodnie z Uchwałą VI Zjazdu Partii doskonalenie systemu rekrutacji przyjęć na studia winno zmierzać do równoległego spełnienia dwóch warunków: zwiększenia udziału młodzieży robotniczo-chłopskiej oraz zapewnienia miejsc w uczelniach dla najdobrejszych kandydatów pochodzących ze wszystkich środowisk.

Istnieje również pilna potrzeba radykalnej zmiany kryteriów oceny skuteczności nauczania, którymi nie mogą być tylko stosowane dotychczas wskaźniki sprawności, lecz głównie jakość kształcenia kadr: poziom ich wiedzy zawodowej, stopień uspołecznienia postawy obywatelskiej, przygotowanie do podejmowania decyzji, umiejętności organizacyjne, odwaga innowacyjna. Chciałbym jednak podkreślić szczególnie znaczenie dwóch czynników frontu wychowawczego szkoły wyższej. Pierwszym jest doniosła rola nauczania nauk społeczno-politycznych, które winny dać młodzieży akademickiej racjonalistyczną wiedzę o obywatelskich prawach rządzących i mechanizmach życia politycznego, a zarazem stawać się w ten sposób ważnym elementem kształtowania poglądów intelektualnie przekonani i postaw ideowo-politycznych.

Drugim, jest działalność organizacji młodzieżowych: ZMS, ZMW, ZSP. W swych szeregach zrzeszają: Związek Młodzieży Socjalistycznej 35 proc., Związek Młodzieży Wiejskiej — 9 proc., Zrzeszenie Studentów Polskich — 85 proc. studentów studiów stacjonarnych. Jest rzeczą niezwykle ważną uświadomienie jednej działalności tych organizacji, eliminowanie szkodliwego partykularyzmu na gruncie wspólnych w istocie rzeczy zadań programowych.

Korzystny wpływ na aktywizację środowiska studentckiego wywarło dopuszczenie przedstawiciel młodzieży do konkretnego udziału we współzrządzeniu szkołami wyższymi. Trzeba jednak wyraźnie stwierdzić, że w wielu przypadkach udział ten jest tylko formalny. Młodzież chcąc aktywnie uczestniczyć w życiu szkoły czy wydziału, słusznie broni się przed stwarzaniem fikcji organizacyjnych,

których instytucjonalne ramy przekreślają niekiedy słuszne cele, ambitne zamierzenia. Pamiętajmy jednak należy, że zwiększeniu roli młodzieży w życiu wyższej uczelni towarzyszyć musi wzrost wymagań i odpowiedzialności za podjęte zadania.

TOWARZYSZE!

Powstaje pytanie, jakie warunki pozwolą nam zrealizować zadania, które chce przyjąć na siebie krakowski ośrodek naukowy. Rozstrzygającym czynnikiem są tu kadry naukowe. Przyspieszenie ich rozwoju ilościowego i jakościowego jest nie tylko warunkiem niezbędnym dla realizacji naukowych i dydaktycznych zadań naszego ośrodka, jest również jednym z ważnych jego celów. Potencjał naukowy Krakowa musi być bowiem w pełni wykorzystany dla kształcenia kadr pracowników do stopnia naukowym doktora i doktora habilitowanego, dla gospodarki i ośrodków naukowych innych regionów kraju. O rozmiarze potrzeb w tym zakresie świadczyć może fakt, że do roku 1975 w ośrodku krakowskim winno przeprowadzić przewody i uzyskać stopień doktora ponad 2 tysiące osób.

Gruntownej reformy wymaga tempo rozwoju naukowego młodej kadry. O wysocy niepokojącym stanie rzeczy w tym zakresie w krakowskim środowisku naukowym świadczą nie tylko fakty, iż ponad połowa adiunktów przekroczyła tu czterdziesty rok życia, a 3/4 profesorów nadzwyczajnych 50 lat.

Wyjście się również, że ilość etatów naukowych w szkołach wyższych nie powinna być limitowana godzinami dydaktycznymi. Są to wszystkie realne problemy, które muszą być w sposób stopniowy zgodnie z możliwościami państwa i władz terenowych, ale konsekwentnie rozwiązywane.

Kolejnym czynnikiem warunkującym rozwój nauki jest baza materialna, na którą składają się obiekty dydaktyczne, pracownie i laboratoria, pomieszczenia instytutów, domy studenckie i stodoły, mieszkania dla pracowników. Najpilniejszymi a niedostatecznie uwzględnionymi w dotychczasowym programie inwestycyjnym, obiektami dydaktycznymi naszego ośrodka są obiekty Akademii Medycznej i Wyższej Szkoły Rolniczej, a spośród obiektów zaplecza socjalnego zapewnienie większej ilości miejsc w domach studenckich oraz stołówkach akademickich i pracowniczych. Utrzymanie planu inwestycyjnego w tej dziedzinie w dotychczasowych rozmiarach spowodowałoby wzrost deficytu w roku 1975 w domach studenckich do ponad 16 tysięcy miejsc, a w stołówkach akademickich do 13 tysięcy miejsc. Budowa nowych obiektów

oraz adaptacja pomieszczeń istniejących winna zmierzać do zapewnienia optymalnych warunków pracy naukowców i studentów, jak również zapewnić maksymalną koncentrację obiektów poszczególnych uczelni i instytutów. Niemal podstawowym warunkiem napływu zdolnej młodzieży w szeregi kadry naukowej jest zapewnienie odpowiedniej ilości mieszkań. W tym celu należałoby zorganizować sprawny system budowy dużej ilości mieszkań rodzinnych. Dla pracowników naukowych jako całości należy stosować wyraźne preferencje w przydzielaniu mieszkań, skracając termin oczekiwania.

Trzeci warunek realizacji wytyczonych zadań można nazwać warunkiem polityczno-organizacyjnym, a jego realizacja zależać będzie w dużym stopniu od aktywności ludzi odpowiedzialnych za rozwój nauki w regionie. W pierwszym rzędzie wymienić należy zespół działających w atmosferze sprzyjającej w podejmowaniu wysiłków naukowo-dydaktycznych. Chodzi tutaj o atmosferę wewnątrz uczelni i instytutów oraz atmosferę wewnątrz, którą tworzy cała praktyka społeczno-gospodarcza. Właściwą rolę muszą tutaj spełnić organizacje i instancje partyjne całego regionu krakowskiego.

Chodzi również o całą sferę organizacji życia naukowego. Wraz ze wzrostem rozmiarów placówek naukowo-badawczych oraz potrzeb rozwoju badań kompleksowych niepomniernie wzrasta rola czynnika organizacyjnego w nauce. Ciśnienie tego problemu jest tak duże, że stał się on jednym z centralnych motywów dyskusji przedzjazdowej w środowiskach naukowych, a w szczególności w dyskusji nad materiałami przedstawionymi na dzisiejszym posiedzeniu plenarnym.

Jakie były podstawowe wnioski i postulaty w tej dyskusji, które zasługują na szczególnie wnikliwe rozpatrzenie?

Jest to przede wszystkim postulat wzmożenia koordynującej roli władz centralnych w dziedzinie rozwoju nauki i ośrodków naukowych oraz związanych z tym postulat określania funkcji, a także pewnego zakresu specjalizacji poszczególnych ośrodków. Na rozwiązanie zasługuje problem rozrządzenia granic samowystarczalności naukowej oraz zasad kooperacji na tym polu pomiędzy sąsiednimi regionami. Stojąc na gruncie wymogów i efektów jakie niesie specjalizacja także w dziedzinie naukowej wysuwamy propozycje obsługiwanie dydak-

tyczno-naukowego poza regionem krakowskim także sąsiednich województw, jak rzeszowskiego, kieleckiego oraz przede wszystkim gospodarczo-aktywnego i intelektualnie chłonnego rynku katowickiego. Postulatu wzmożenia koordynującej funkcji naukowej i administracyjnych władz centralnych w kwestiach zasadniczych towarzyszyło zadanie radykalnej decentralizacji szeregu uprawnień bardziej szczegółowych dotyczących nauczania i spraw administracyjnych.

Odrębna grupa postulatów i wniosków o charakterze organizacyjnym wiąże się z wyraźnie odczuwalną potrzebą pogłębienia procesów integracyjnych w nauce.

Realizacja omówionych zadań w dużej mierze zależać będzie od postawy i aktywności organizacji partyjnych działających w wyższych szczeblach, w instytutach resortowych oraz w placówkach Oddziału PAN w Krakowie. Na przestrzeni ostatnich lat w środowisku tym zmienił się poważnie klimat polityczny, znacznie wzrósł stan upartyjnienia i autentyczne zainteresowanie perspektywami rozwoju poszczególnych instytucji. Można z całą odpowiedzialnością stwierdzić, że organizacje partyjne wypowiadają się w każdej ważniejszej sprawie dotyczącej danej placówki. Często jednak komitety uczelniane i zakładowe oraz ich aktywni zastępcy oraz wyrecały w pracy władze uczelni czy instytutu. Kierownicza rola musi być realizowana poprzez działalność wszystkich członków partii, a zwłaszcza tych, którzy zajmują odpowiedzialne stanowiska we władzach naukowych i administracyjnych. Szczególnym zadaniem organizacji partyjnych w środowisku naukowym jest kształtowanie atmosfery wychowania ideowego, jest troska o prawidłowy rozwój kadry naukowej, zwłaszcza opieka nad jednostkami wybitnie utalentowanymi oraz również stwarzanie warunków dla niekropowanej wymiany myśli, prezentacji stanowisk w dyskusjach naukowych.

W oparciu o posiadaną kadry naukowe, tradycję, ustalony autorytet, osiągnięcia naukowe i szeroka współpraca ze światowymi centrami nauki, ośrodek krakowski — przy zespoleniu wysiłków organizacji, instancji i organizacji partyjnych — oraz władz administracyjnych — posiada warunki dla uzyskania rangi jednego z najpoważniejszych centrów nauki, stając się doniosłym czynnikiem kształtującym oblicze naszego kraju.

Z obrad Egzekutywy KW PZPR

(CIĄG DALSZY ZE STR. 1)

powienie im mieszkań i ułatwienie lekarzom więksim nabycia niezbędnego w pracy samochodu. Program przewiduje lepsze wyposażenie ośrodków wiejskich i wprowadzenie na miejsce badań analitycznych, usprawnienia organizacyjne. Niezwykle ważną sprawą jest budowa domów opieki w powiatach. Będą one urządzone m. in. w starych szpitalach po wybudowaniu nowych.

Po kilku miesiącach Egzekutywa KW zbada jak przebiega praktyczna realizacja tego programu.

W ostatnim roku wzrosła ilość skarg i zażaleń wpływających do instancji partyjnych i rad narodowych co wiąże się z wyższymi wymaganiami, jakie ludzie stawiają władzy po VII Plenum KC. Jak załatwiane są te skargi? Czy z analizy skarg wyciągane są ogólniejsze wnioski o funkcjonowaniu urzędów i instytucji? Problem ten zbadało Biuro Listów i Wydział Budownictwa i Gospodarki Komunalnej KW.

Najwięcej skarg płynie na działalność instytucji zajmujących się tymi dziedzinami życia, gdzie potrzebne nie są w pełni zaspokajane — jak gospodarka mieszkaniowa, komunikacja. Wiele skarg wywołuje regulowanie stosunków własnościowych na wsi, budownictwo wiejskie funkcjonowanie urzędów.

Nadal jeszcze załatwianie skarg jest w poważnym stopniu sformalizowane i biurokratyzowane. Decyzje podejmowane są bez zbadania sprawy

na miejscu. Decyzje nie oparte na znajomości rzeczywistej sytuacji motywuje się przepisami i paragrafami. Wydział Budownictwa KW stwierdził, że jedna trzecia decyzji w sprawach lokalowych podejmowanych przez dzielnice i powiatowe wydziały spraw lokalowych musi być następnie uchylana przez wyższą instancję, ponieważ są nieślusne lub podjęte bez znajomości prawdziwej sytuacji oponenta. Powstaje w ten sposób — jak powiedział tow. Jerzy Pękala swoje bledne kolo. Duża ilość skarg i odwołań prowadzi do załapania przez wydziały rad narodowych podstawowych obowiązków co z kolei rodzi nowe skargi.

I sekretarz KW Józef Klasa podkreślił, że sprawiedliwego załatwiania skarg nie można oczekiwać według tego tylko, czy załatwienie zostało zgodnie z przepisami. Można podejmować złe i bezduszne decyzje w majestacie prawa. Można w ten sposób uprawiać zwykłe kumoterstwo. Te dziedziny życia, w których potrzeby społeczne nie są w pełni zaspokajane, wymagają właśnie większej wrażliwości społecznej i ofiarności ze strony pracowników rad narodowych i urzędów.

Egzekutywa KW zalecała m. in., aby organizacje partyjne w radach i urzędach analizowały sposób załatwiania skarg i pracę tych ogniw na które ludzie najczęściej się żalą.

Opinię o regresie krakowskiego sportu podzielają wszyscy, którzy się sportem

interesują. Symbolem tego regresu jest coraz niższy poziom krakowskich drużyn piłki nożnej, które mają przecież tak piękne tradycje. Egzekutywa zainicjowała na temat działalności sportowych na temat przyczyn tego regresu. Egzekutywa interesowała się nie tylko wyniki w sporcie wyciecznym, ale przyczyny niedostatecznego wpływu sportu na fizyczne i moralne wychowanie najszerzych rzesz młodzieży.

Działacze sportowi stwierdzają, że przyczyną to zła struktura organizacyjna sportu, niedostateczna baza, brak środków i kadry instruktorskiej. Podkreślono, że inne województwa ściągają do siebie najlepszych zawodników zapewniając im lepsze warunki materialne i możliwość treningu.

W dyskusji podkreślano jednak, że trudno wytлумaczyć regres i spadek prestiżu krakowskiego sportu wyłącznie przyczynami organizacyjnymi, czy warunkami materialnymi klubów i zawodników. Istnieją przyczyny subiektywne, „bariery psychiczne”, jak wyraził się wiceprezident egzekutywy WKKFIF tow. Jan Masny. Są kluby duże i bogate, które podupadają, a są małe, prężne, kluby, które dzięki pracy zapalonego, ofiarnego aktywnu uzyskują coraz lepsze rezultaty. Partykularyzm brak dyscypliny i ambicji w niektórych klubach uniemożliwia ich wychowawcze oddziaływanie i odbiła wyniki sportowe.

Natomiast przykładem za niedbała organizacyjnych jest,

jak stwierdzano zgodnie, sytuacja w krakowskim sporcie akademickim. Nowe miasteczko studenckie nie posiada na przykład ani jednego boiska czy innego obiektu sportowego. Władze uczelni nie interesują się rozwojem sportu i kultury fizycznej studentów. WSWF nie jest — jakby należało oczekiwać — ośrodkiem akademickiego sportu wyciecznego.

Nie posiada też odpowiedniej bazy sportu szkolny a nawet 2 godziny przeznaczone na wychowanie fizyczne w szkołach nie zawsze są właściwie wykorzystywane.

Pieniądże i baza — to polowa powodzenia w sporcie — powiedział na zakończenie tow. Józef Klasa. Krakowski sport podupada także w wyniku postaw części działaczy. Pieniactwo, partykularyzm, to nie są postawy, które pozwalałyby wychowywać sportową młodzież. Działacze, którzy nie przestrzegają szlachetnych reguł sportowej gry, należy eliminować nawet jeżeli sport jest największą pasją ich życia. Sport szkolnego nie można traktować wyłącznie jako bazy werbunku zawodników. Powinno on zapewniać rozrywkę i harmonijny rozwój całej młodzieży.

Podkreślając bardzo mocno te sprawy Egzekutywa sformułowała również zalecenia zmierzające do rozbudowania i usprawnienia form organizacyjnych sportu wyciecznego i działalności klubów. Warto przypomnieć, że sprawa ta na wniosek Sekretariatu KC analizowana jest w skali całego kraju. Specjalna komisja pracuje nad wnioskami, które mają zapewnić właściwą organizację i koncepcję rozwoju sportu w Polsce. (am)

Życiorysy nowych ministrów

STEFAN OLSZOWSKI

Urodził się 28 sierpnia 1931 roku w Toruniu w rodzinie nauczycielskiej. W czasie nauki w szkole średniej był działaczem Związku Harcerstwa Polskiego pełniąc m. in. funkcje komendanta hufca w pow. Włocławek. Jednocześnie był aktywnym działaczem Związku Młodzieży Polskiej, w czasie studiów na Uniwersytecie Łódzkim działał aktywnie w Związku Młodzieży Polskiej i Akademickim Związku Sportowym. Pełnił m. in. funkcje przewodniczącego Rady Uczelnianej i Rady Okręgowej ZSP oraz członka Prezydium Zarządu Łódzkiego ZMP. Ukończył studia wyższe na Uniwersytecie Łódzkim i uzyskał magisterium z zakresu filologii polskiej.

W latach 1954-56 pracował w Zarządzie Głównym ZMP. Przez krótki okres był polskim przedstawicielem w Międzynarodowym Związku Studentów w Pradze.

W latach 1956-1960 przewodniczył Radzie Naczelnej Zrzeszenia Studentów Polskich i wchodził w skład sekretariatu KC ZMS. Przez następne trzy lata pełnił funkcję sekretarza Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Poznaniu.

W 1963 r. objął obowiązki kierownika Biura Prasy KC PZPR, pełniąc je do listopada 1968 r.

Na IV Zjeździe partii został wybrany członkiem KC PZPR. Na V Zjeździe zostaje wybrany sekretarzem KC PZPR.

20 grudnia 1970 r. — na VII Plenum KC powołany zostaje w skład Biura Politycznego KC. W grudniu 1971 mianowany ministrem spraw zagranicznych.

Komitet Centralny wybrany na IV Zjeździe powołuje go ponownie w skład Biura Politycznego KC. Jest posłem na Sejm z okręgu wyborczego w Piotrkowie Trybunalskim.

Pracował jako robotnik w Fabryce Lin i Drutu w Sosnowcu.

Po wyzwoleniu, w styczniu 1945 r. wstąpił do PPR i organizował na terenie Zagłębia Dąbrowskiego Związek Walki Młodych, pełniąc funkcję przewodniczącego Zarządu Miejskiego i Powiatowego ZWM. W tymże roku został wybrany członkiem ZG ZWM i pełnił funkcje kierownika Wydz. ZG ZWM w Warszawie. W 1949 r. został również członkiem Prez. CRZZ. W 1950 r. wybrany sekretarzem ZG ZMP. Po ukończeniu Centralnej Szkoły Partyjnej w 1955 r. skierowany został do pracy w KC PZPR, następnie w końcu roku wybrany sekretarzem KW PZPR w Szczecinie. W marcu 1960 r. powrócił do pracy w KC PZPR, gdzie pełnił funkcje zastępcy kierownika KC PPR, a od 1948 r. — członkiem KC PZPR. Od 1956 r. do 1971 r. był członkiem Biura Politycznego KC PZPR. VI Zjazd PZPR powołał go w skład KC. Pośeł na Sejm od 1947 r.

Po wyzwoleniu Lublina, w 1944 r. wszedł w skład PKWN, pełniąc kolejno funkcje kierownika resortu informacji i propagandy oraz przedstawiciela PKWN w Moskwie. W r. 1945 był przedstawicielem Rządu Tymczasowego w Paryżu, następnie od 1947 r. — ministrem żeglugi i handlu zagranicznego.

W latach 1948-1949 — wiceprezes Centralnego Urzędu Planowania, a następnie do 1951 r. zastępca przewodniczącego PKPGP, zaś w okresie 1951-1956 wicepremier. W latach 1956-1968 był przewodniczącym Komisji Planowania. Od grudnia 1968 r. do grudnia 1971 r. — minister spraw zagranicznych.

W grudniu 1971 r. mianowany ministrem finansów.

W latach 1945-1948 był członkiem KC PPR, a od 1948 r. — członkiem KC PZPR. Od 1956 r. do 1971 r. był członkiem Biura Politycznego KC PZPR. VI Zjazd PZPR powołał go w skład KC. Pośeł na Sejm od 1947 r.

PZPR ukończył wyższe studia techniczne, uzyskując dyplom inżyniera budowlanego. Jednocześnie w r. 1960 został wybrany sekretarzem Komitetu Warszawskiego PZPR, w lipcu 1970 r. — i sekretarzem KW PZPR w Gdańsku.

W grudniu 1971 r. mianowany ministrem budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych.

Na IV Zjeździe PZPR wybrany został zastępcą członka KC, a na VI Zjeździe — członkiem KC.

STANISŁAW WROŃSKI

Urodził się 17 czerwca 1916 r. w powiecie jedrzeńskim (woj. kielecki), w rodzinie robotniczej; studiował na Uniwersytecie Warszawskim; magister historii.

Od 1928 r. działał w organizacji konspiracyjnej „Pionier”, od 1930 r. w KZMP na terenie Zagłębia Dąbrowskiego i Śląska. Wielokrotnie aresztowany i represjonowany przez władze polityczne. Od 1939 r. uczestnik antyhitlerowskiego ruchu oporu. Pracował jako nauczyciel. W latach 1942-45 brał udział w ruchu partyzanckim na Polesiu, Wołyniu, Lubelszczyźnie, Rzeszowszczyźnie i w Słowacji.

Od 1945 r. członek PPR, a następnie PZPR.

Od 1946 r. sekretarz generalny TPPR. Absolwent Instytutu Nauk Społecznych przy KC PZPR, od 1958 r. radca w PAN i pracownik naukowy Wojskowego Instytutu Historycznego. Od 1963 r. prezes i redaktor naczelny w wydawnictwie „Książka i Wiedza”. Autor i współautor prac naukowych z zakresu historii najnowszej. Członek Rady Naukowej Pol. Instytutu Spraw Międzynarodowych i Zakł. Historii Stosunków Polsko-Radzieckich PAN, członek ZG TPPR i Prez. ZG ZBOWID.

W grudniu 1971 r. mianowany ministrem kultury i sztuki.

Na IV Zjeździe wybrany na zastępcę członka KC PZPR, a na VI Zjeździe — na członka KC PZPR.

Pośeł na Sejm od 1969 r. wiceprzewodniczący sejmowej komisji kultury i sztuki.

ALOJZY KARKOSKA

Urodził się 15 czerwca 1929 r. w Roczynie, woj. krakowskie, w rodzinie robotniczej. Jest inżynierem budownictwa lądowego.

Pracę zawodową podjął w 16 roku życia w Wytwórni Sprzętu Mechanicznego w Andrychowie, ucząc się jednocześnie zawodu ślusza. Dalszą naukę kontynuował w Liceum Mechanicznym w Bielsku. Równocześnie pracował w andrychowskiej WSM, gdzie pełnił m. in. funkcje konstruktora.

W r. 1945 wstąpił do Związku Walki Młodych, a następnie był działaczem ZMP. Członkiem PZPR jest od 1951 r.

W latach 1951-1954 odbywał służbę wojskową, którą ukończył w stopniu oficerskim. Następnie podjął pracę w Fabryce Samochodów Osobowych na Żeraniu na stanowisku kierownika działu wyznaczeni i racjonalizacji produkcji. Stąd przeszedł do pracy w KW PZPR w Warszawie, gdzie pełnił kolejno funkcje instruktora, zastępcy kierownika i kierownika Wydz. Budownictwa. W okresie pracy w Warszawskim Komitecie

STEFAN JĘDRYCHOWSKI

Urodził się 19 maja 1910 r. w Warszawie, w rodzinie nauczycielskiej; studiował na Uniwersytecie w Wilnie; dr praw.

W okresie międzywojennym był członkiem jednolitoformowych organizacji antyfaszystowskich, które współdziałały z KPP. W 1937 r. aresztowany i skazany na 4 lata więzienia. Należał do czołowych działaczy wileńskiej grupy „Prostob”. Był współredaktorem i oboję H. Dembińskiego czołowym lewicowym publicystą pism „Prostob” i „Karta”, które odegrały dużą rolę w organizowaniu antyfaszystowskiego ruchu młodzieży.

W czasie wojny był jednym z organizatorów Związku Patriotów Polskich i i dywidji im. T. Kościuszki, której był następnie oficerem. Brał udział w wydawaniu czasopisma ZPP „Nowe Widnokręgi”.

W okresie okupacji, po ucieczce

WIESŁAW OCIEPKA

Urodził się 16 lutego 1922 r. w Sosnowcu, w rodzinie górniczej. Ukończył studia na Wydz. Prawa Uniwersytetu Warszawskiego, uzyskując tytuł magistra praw.

W okresie okupacji, po ucieczce

PLENUM KD PZPR KLEPARZ

Utrzymać klimat wzmożonej aktywności

Obraujące wczoraj pod przewodnictwem i sekretarza KD Eugeniusza Wojcieka plenum Komitetu Dzielnicowego PZPR Kleparz...

W dyskusji wiele miejsca poświęcono działalności podstawowych organizacji partyjnych. Podkreślano, że istnieje jeszcze wiele słabości w działalności PZPR...

Obecnie zasadniczym zadaniem jest utrzymanie klimatu wzmożonej aktywności, idzie o to, by jak stwierdza uchwała II Plenum KD...

W swojej pracy autorzy zaprojektowali interesującą formę kompozycji urbanistycznej, podnoszącą walory przestrzenne śródmieścia Szczecina.

Laury krakowskich architektów

Zakończył się ostatecznie ogólnopolski konkurs SARP na opracowanie koncepcji urbanistycznej - architektonicznej części śródmiejskiej miasta Szczecina...

Rozstrzygnięty został również ogólnopolski konkurs zamknięty Towarzystwa Urbanistów Polskich na studium przebudowy centralnego obszaru miasta Opola...

W Instytucie Ekspertyz Sądowych w Krakowie wzięto wczoraj udział w konkursie na nagrodę im. prof. dr J. Sehna...

Nagroda im. prof. dr J. Sehna

W Instytucie Ekspertyz Sądowych w Krakowie wzięto wczoraj udział w konkursie na nagrodę im. prof. dr J. Sehna...

listycznych (szczególnie identyfikacji osób na podstawie pisma i mowy).

I tu zapieknią się sale wykładowe

„Collegium Minus służy Uniwersytetowi od XVII w. jako kolegium mieszczące pomocnicze zakłady naukowe...”

W 1969 r. Pracownice Konserwacji Zabytków po licznych badaniach, dyskusjach i naradach ukończyły opracowywanie dokumentacji związanej z koniecznym remontem wielowiękowej budowli.

Gospodarzem budynku od nowego roku zostanie Instytut Archeologii (Wydziału Filozoficzno-Historycznego).

Dzisiaj telefon jutro odpowiedź

209-95 oraz 235-60 wewn. 35 społeczną trybuną miasta

Czy geodeta wytyczający granice działki o pewnej powierzchni powinien podać jej wymiary (długość i szerokość) zainteresowanemu właścicielowi?

Według obowiązujących zarządzeń nie podaje się wymiarów przy wytyczaniu działek spornych, kiedy trzeba korzystać ze starych, bardzo niedokładnych map.

W budynku tym nie przeprowadzamy jeszcze remontu, ponieważ mieści się tam Wojewódzka Przychodnia Dermatologiczna oraz Zrzeszenie Chłupników „Milenium”.

Czy w dobie walki z biurokracją przedstawianie odpisu aktu urodzenia w Urzędzie Stanu Cywilnego jest rzeczywiście koniecznością?

Zadanie odpisu skróconego aktu urodzenia stanowi wymóg ustawowy i zaniechanie tej praktyki wymagałoby zmiany przepisów dekretu.

zbiorecznych spraw — wyjaśnienia kierownik USC Podgórze J. Rzepkowska. — W naszym urzędzie wprowadziliśmy jedynie możliwe udogodnienie: nie wymagamy aktu urodzenia od osób zapisanych w księgach USC Kraków-Podgórze, ale odpisy sporządzamy sami.

Od 2 lat mieszkamy w lokalach zastępczych, ponieważ budynek przy ul. Floriańskiej 37 ma być remontowany.

W Instytucie Ekspertyz Sądowych w Krakowie wzięto wczoraj udział w konkursie na nagrodę im. prof. dr J. Sehna...

Od kilku dni czynna jest w Pałacu Sztuki ogólnopolska Wystawa Rzeźby Młodych...

„Jak to wilków cała zgraja...”

W związku z dużym zainteresowaniem publiczności spektaklem Zbigniewa Leśnickiego „Jak to wilków cała zgraja...”

Na tych spektaklach wszystkie obecne na sali dzieci, otrzymują symboliczne upominki mikołajowe.

Ile złożył Kraków na Zamek Warszawski

Po obliczeniu zawartości Latarni - Skarbanki przez urzędników PKO w Ryńku Głównym w czynnie społecznym okazało się, że wpłynęło 35.405 zł i 60 gr.

Jest to suma znaczna, jeśli zważyć, że Latarnia pozostała w Krakowie zaledwie przez 4 dni i to w okresie przedświątecznym.

Żakowskie białe wakacje

Choć trudno mówić przy dezeszowej aurze o białym szaleństwie, tym bardziej, że ani Chmurka, ani Wicherek w swych prognozach nie przewidywały w najbliższym czasie opadów śnieżnych...

Krakowskie uczelnie przy współudziale RO ZSP organizują w okresie ferii zimowych aż 21 obozów wycieczkowych w atrakcyjnych miejscowościach.

Żakowskie białe wakacje

Organizowane przez Radę Naczelną 17 studentów zagranicznych zostało m.in. skierowanych przez Biuro Podróży i Turystyki przy ZSP „Almatur” na Karpaty od wczoraj bawi już 70-osobowa grupa studentów polonijnych...

Nie wszystkich obozy mają jednak charakter wyłącznie wycieczkowy. Działacze rad uczelnianych spotykają się na obozach szkoleniowych w Zakopanem (WSE), Szczawnicy (UJ), Rabce (AM) i Gorlicach (WSP).

Spotkanie przy choince

Nowotarskie Zakłady Przemysłu Skózanego — Zakład Garbarski w Krakowie — jak każdego roku tak i obecnie pamiętają o swoich dawnych pracownikach.

W sklepach spożywczych, wędliniarskich, cukierskich — lok. Kupujących tu więcej niż zazwyczaj. Kierownicy i personel sklepów dokładają starań aby wszyscy otrzymywali i żądany towar i aby ze sklepu wyszli zadowoleni.

GDZIE JEST WINNY?

Uwaga: telewizor eksploduje

Jak kto ma pecha, to i... W ubiegłym roku kupiłem telewizor — śliczny „Ametyst”. Radość była w domu wielka.

W związku z dużym zainteresowaniem publiczności spektaklem Zbigniewa Leśnickiego „Jak to wilków cała zgraja...”

GDZIE JEST WINNY?

Uwaga: telewizor eksploduje

eksplodzi! Zatem ZURT umyć ręce, mimo gwarancji nie wymienić telewizora. Nie chciał też płacić za poniesione straty.

GDZIE JEST WINNY?

Uwaga: telewizor eksploduje

aparatu dobrze działał przez 6 lat? Dlaczego sąsiadom, korzystającym z tej samej linii nie się z telewizorami nie dzieje?

GDZIE JEST WINNY?

Uwaga: telewizor eksploduje

Przysłowiowa kropka nad „i” jest ostatnio pismo Zakładu Energetycznego Kraków-Miasto, w którym zastępca kierownika d/s technicznych stwierdza: że napięcie mierzone w moim mieszkaniu w czasie trwania emisji wynosiło 190 V!

GDZIE JEST WINNY?

Uwaga: telewizor eksploduje

W Instytucie Ekspertyz Sądowych w Krakowie wzięto wczoraj udział w konkursie na nagrodę im. prof. dr J. Sehna...

TEATR NIECZYNNY KINA APOLLO: Obława (USA, 18 lat) — 10, 12.30, Miraż (USA, 16 lat) — 15.45, 18, 20.15. CHEMIK: Szalako (ang. 14 lat) — 19. DOM ZOLNIERZA: Hrabina z Hongkongu (ang. 14 lat) — 15.45, 18, 20.15.

PROGRAM II 5.30 Wiad. 6.10 Kalendarz Radiowy. 6.15 12 lekcia jez. franc. 6.30 Wiad. 6.35 Muzyka i aktualności. 7.00 Progn. pog. 7.01 Tr. z Rzeszowa. 7.15 Gimm. 7.30 Wiad. 8.25 Progn. pog. 8.30 Wiad. 8.35 Aud. Red. Spol. 9.00 Komp. Tyg. — Fr. Chopin. 9.30 Wiad. 9.35 Nie ma marginesu. 10.05 Koncert rozrywk. 10.25 „Vosleci” — opow. N. Chajtonowa. 10.45 Fragn. koncertu laureatów Międzyn. Konkursu Muz. Genewa 71. 11.55 Kom. o st. wód. 12.05 Wiad. 12.10 Reportaż. 12.30 Gospodarze. 13.00 W obronie kraju. 13.40 „Baszta trzech koron” — fr. Agn. pow. F. Fenikowskiego. 14.00 Wiad. 14.05 Koncert rozrywk. 14.30 Kronika kult. 14.45 Błękitna sztafeta. 15.00 Z twórcz. wielkich mistrzów. 16.00 Wiad. 16.05 Tr. z Rzeszowa. 16.00 Utwory skrzypcowe — gra L. Izmailow. 17.25 „Blazek” — opow. J. Parandowskiego. 17.40 Mel. operetkowe. 18.00 Radiokalejdoskop. 18.10 Dziennik kraj. 18.20 Widnokrąg. 19.00 Echa dnia. 19.15 23 lekcia jez. ros. 20.01 G. Verdi! Koncert muzyki kameralnej. 22.15 22.30 Wiad. sport. 22.33 Dc. opery. 23.00 Muz. tan. 23.50 Wiad. 24.00 Hymn.

Na UKF 68,75 MHz — z Kr. (lok.) 16.06 Flirt przy mikrofonie — Edith Piaf — Elvis Presley. 16.25 „Krajobrazy”. 16.35 Melodie.

TELEWIZJA PROGRAM I 9.00 Telefery. 10.05-10.25 Przerwa. 10.25 Program dnia. 10.30 Dziennik. 10.40 Ekran z brakiem. 10.45 Magazyn ITP. 10.55 Życie nie kończy się po 60-tce. 11.25 KRONIKA (Kr.). 11.45 Gruziński zespół estradowy. 11.50 Dobranoc. 11.55 Dziennik. 12.00 Przypomnienie, radzimy. 20.10 Randall i duch Hoppy. 20.15 film ang. 21.00 Kraj. 21.40 Koncert muzyki kameralnej. 22.15 Dziennik. 22.40 Program na piątek.

WYSTAWY WAWEL: (9-14.15). SUKIENNICZE: (12-18). SZOLAYSKICH: pl. Szezerzka 3 (14-18). PRZYRODNICZE: Sławkowska 17 (10-13). MUZ. LEONINA: Kr. Jądwi 41 (9-13). KTF: Boh. Stalingrad 13 (9-21). PALAC SZTUKI: pl. Szezer 4 (10-17). PRZYM. MŁ. POLSKI: Tetmajera 23 (15-18). ETNOGRAFICZNE: Wolnica 1 (11-15). TPSP (al. Róż 3) (11-18).

CHIRURGICZNY: os. Na Skarpie, LARYNGOLOGICZNY: os. Na Skarpie, UROLOGICZNY: os. Na Skarpie, NEUROLOGICZNY: os. Na Skarpie, OKULISTYCZNY: os. Na Skarpie, CHIRURGIA DZIEC. os. Na Skarpie. Informacja Służby Zdrowia 371-11 (cała doba). Telefon Zaufania 377-55 (17-22).

POGOTOWIE Sienkowskiego 1, wypadki 09 zachorowania i przewozy 380-50 Podgórze 625-50 657-57 Grzegorzki 209-01, 295-77 Nowa Huta 422-22, 417-70

APTEKI Długa 4, Karmelicka 23 (dlen), Krakowska 1, 29 Listopada 17, Pstrowskiego 94, al. Pokoju 7, N. Huta, al. Rew. Paźdź. 6, os. Kalkinowe.

RADIO PROGRAM I 5.00 Wiad. 5.05 Rozmait. Roln. 5.30 W kraju i na świecie. 5.50 Gimm. 6.00 Wiad. 6.05 Ze swiat i 6 wsi. 6.35 W kraju i na świecie. 6.56 Piosenki. 7.00 Wiad. 7.02 Piosenkarz tyg. 7.50 Reportaż. 8.00 Wiad. 8.08 W naszym domu. 8.22 W kraju i na świecie. 8.30 Dzień dobry, zaczynamy. 8.45 Bezpieczeństwo na jezdn. 8.55 Przerzory zawsze ubezpieczony. 9.00 Radiotelefony dzw. — część i chłopow. „Istasz — zima”. 9.30 Fel. muz. J. Waldorfa. 10.00 Wiad. 10.05 „Moje przygody lo-wieckie” — fragm. książki J. Ejsmond. 10.50 Monitor Nauki Pjsk. 11.00 Rozgołnienia harcerska. 11.30 Dedykujemy 11 zmianie. 11.50 Foradnia rodzinna. 11.55 Kom. o st. wód. 12.05 Z kraju i ze swiata. 12.45 Rolniczy kwadrans. 13.00 Z życia Związku Radz. 13.20 Spiewy staropolskie. 13.40 Wiecej, lepiej taniej. 14.00 Nie przemilcz — nie zapomnieć. 14.10 Muz. poważna. 14.30 Z estrad i scen operowych. 15.00 Wiad. 15.05 Radiotelefony dzw. — część i chłopow. 16.00 Wiad. 16.05 Opinia ludzi partii. 16.15 L. v. Beethoven — Uwertura „Leonora III”. 16.30 Popołudnie z młodocia. 18.00 Wiad. 18.05 Dc. popołudnia z młodocia. 18.50 Muzyka i aktualności. 19.15 Z księgarskiej lady. 19.30 Koncert zyczeń. 20.00 Wiad. 20.30 Fala 71. 20.35 W rytmie walca. 20.45 Kronika sport. 21.00 „Były wiekie wigilije” — aud. dok. 21.25 Wzrostnica pedagogiczna. 21.40 Książki, które na was czeka-ja. 22.00 Koncert Chóru Chłopieckiego i Męskiego w Poznaniu. 22.20 Komp. Tyg. — Fr. Chopin. 23.00 Wiad. 23.10 Przegląd i poglądy. 23.20 Jazdowe parafrazy — gra M.

MAŁA KRONIKA ● ZDK HIL — Ognisko Dzielące (Na Skarpie 64): godz. 16 — „Zbiory Muzeum Etnograficzne w Krakowie” prelekcja i film — godz. 17.30 — Zabawa przy choince — występy aktorów scen krakowskich.

● MDK (Krowoderska 8): godz. 11 — Konkurs na najpiękniej wykonaną kartkę świąteczną dla uczn. kl. V-VII (w sali nr 20) — godz. 11 — „Uśmiechnij się” oraz film „Ples przy klawiaturze” — w Klubie z Kominkiem o godz. 11 — turniej szachowy.

● MDK (Józefa 12): godz. 11 — „Millenium przygoda! bajki filmowe dla kl. I-IV oraz konkursu malarski „Świat w roku 2000”.

WYPADKI I KRAKSY ● Ambulatorium Chirurgiczne Pogotowia Ratunkowego udzieliło wczoraj do godz. 22 pomocy ponad 100 pacjentom. ● Grupa Wypadkowa MO interweniowała w 4 wypadkach. ● Na ul. Mogińskiej samochód potrącił Czesława Adamczyka lat 66, który doznał poważnych obrażeń i wstrząsu mózgu. ● Na ul. Grodzkiej samochód potrącił Andrzeja Chrzęszcza lat 22 i Władysława Kotulskiego lat 62 (oba) zamieszkał al. Dietla 40; doznał on obrażeń głowy. ● Na ul. Wielopole samochód potrącił Mieczysława Biloszyńskiego lat 69, która doznała złamania lewego obojczyka. ● Potracony pod hotelem „Cracovia” 31-letni Jerzy Szczęśliki doznał stłuczenia nogi.

„Gazeta Krakowska” organ KW PZPR w Krakowie, ul. Wielopole 1. Telefon: centrala 235-60. Nie zamówionych ekspozycji redakcja nie zwraca. Druk: Prasowe Zakłady Graficzne „Prasa” Kraków ul. Wielopole 1. M-14